

யாழ், திவ்ய ஜீவனசங்க

ஆச்சிரம

கட்டடத் திறப்புவிழா மலர்

University of Jaffna

238.2

YAL

40796(AR; MAIN)

யாழ்-திவ்ய ஜீவனசங்க
ஆச்சிரம கட்டடத் திறப்புவிழா
முதலாவது அகில இலங்கை திவ்ய ஜீவன மகாநாட்டுச்
சிறப்பு மலர்

FIRST ALL-CYLON DIVINE LIFE CONFERENCE
AND

Opening Ceremony of the Jaffna Divine Life Society

ASHRAM BUILDING

SOUVENIR

Jaffna 12th, 13th & 14th December, 1970.

230
YAL

230
YAL
AR

MAHA-MRITUNJAYA MANTRA

*Om tryambakam yajamahe
Sugandhim pushtivardhanam
Urvaarukamiva bandhanaat
Mrityormoksheeya maamritaat.*

MEANING

We worship the three-eyed One (Lord Siva) who is fragrant and who nourishes well all beings; may He liberate us from death for the sake of Immortality even as the cucumber is severed from its bondage to the creeper.

BENEFITS

1. This Maha-Mrityunjaya Mantra is a life-giving Mantra. In these days, when life is very complex and accidents are an everyday affair, this Mantra wards off deaths, fire accidents, cycle accidents, water accidents, air accidents and accidents of all descriptions. Besides, it has a great curative effect. Again, diseases pronounced incurable by doctors are cured by this Mantra, when chanted with sincerity, faith and devotion. It is a weapon against disease. It is a Mantra to conquer death.

2. It is also a Moksha Mantra. It is Lord Siva's Mantra. It bestows long life (*Dheergha Ayus*), Peace (*Shanti*), Wealth (*Aishwarya*), Prosperity (*Pushti*), Satisfaction (*Tushti*) and Immortality (*Moksha*).

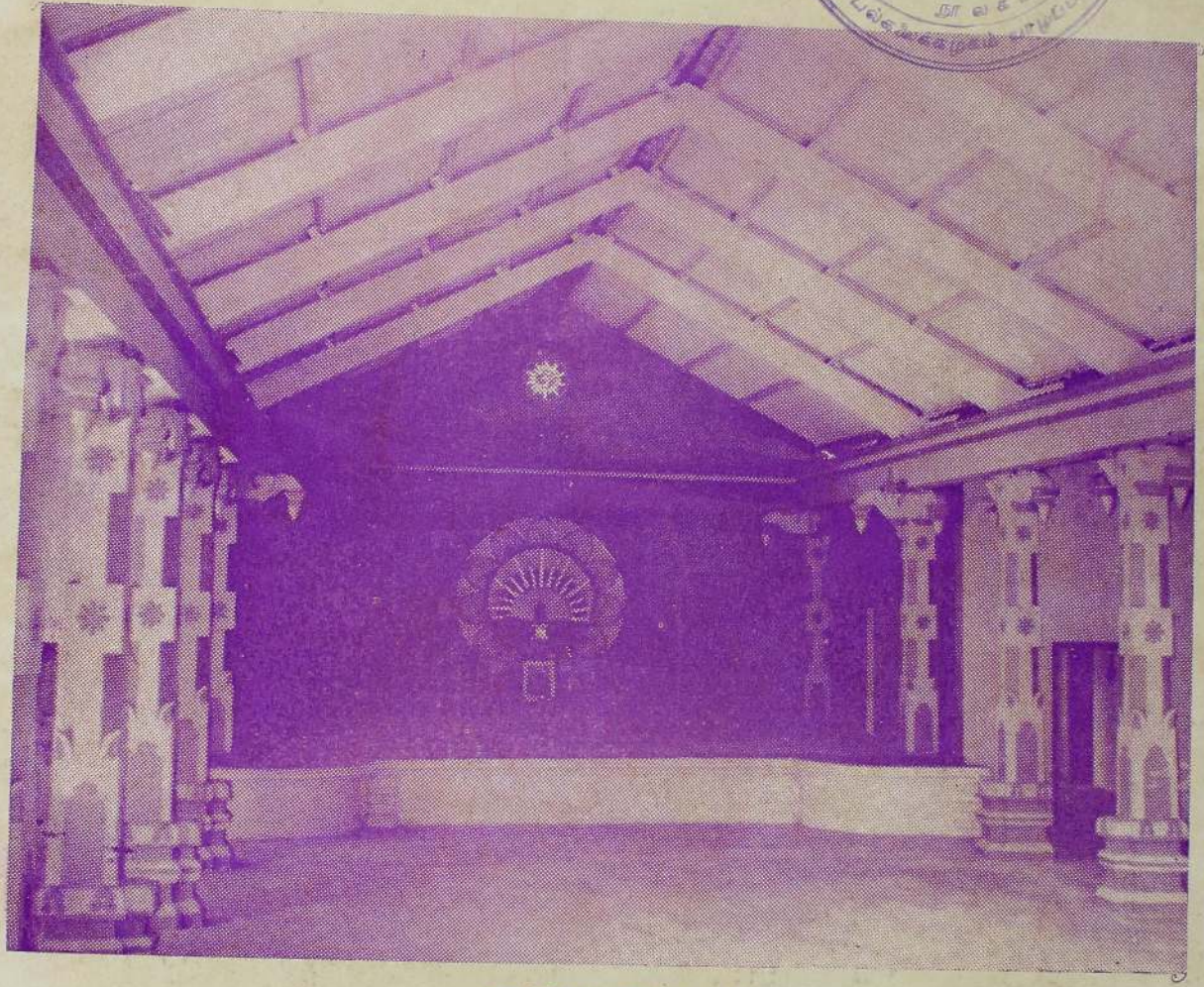
3. On your birthday, repeat one lakh of this Mantra or at least 50,000; perform Havan and feed Sadhus, the poor and the sick. This will bestow on you long life, peace and prosperity.

-/50

2007

235.2

ஆச்சிரம மண்டபம்

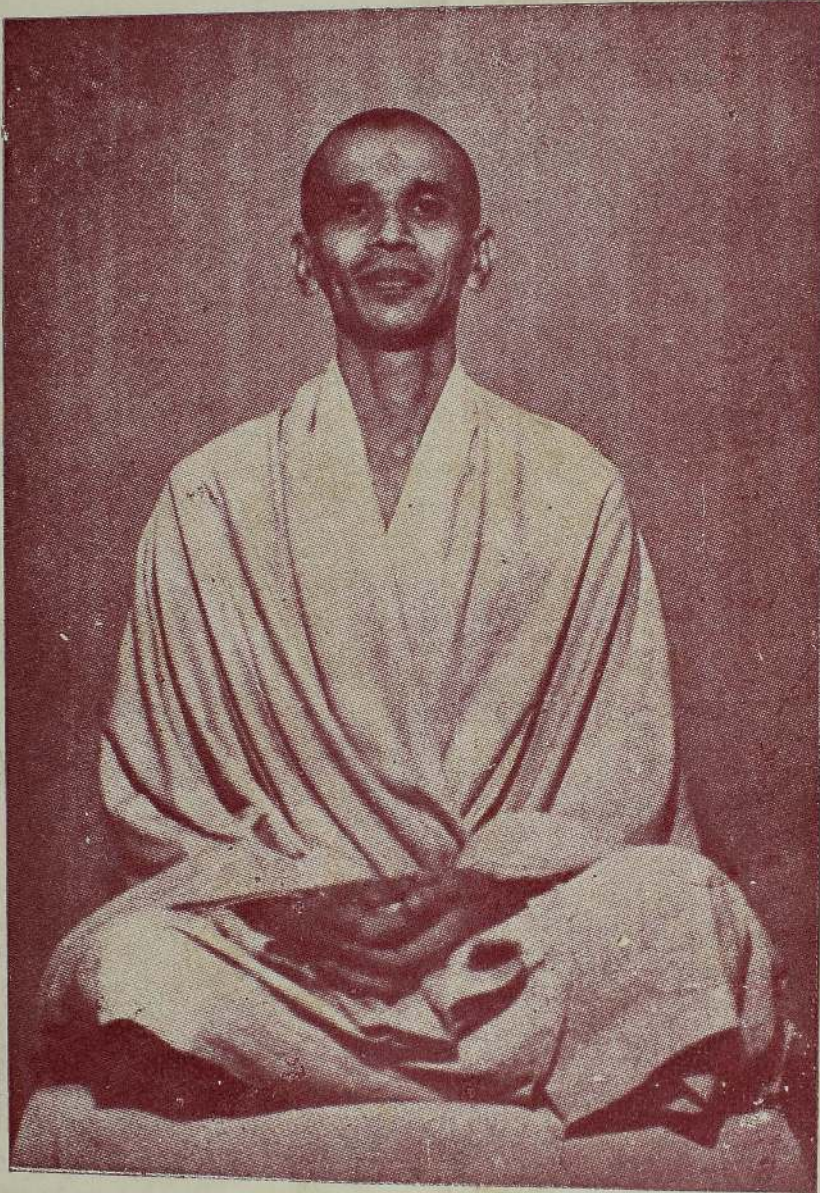
✓ 40796 ✓

University of Jaffna
40796

Library

சிதானந்த சிவம்

சிதானந்த சிவம்

புன்னகை தவழும் பொன்முகத் திருவோன்
 பொலிமிகு நல்லறிவாளன்
 அன்னையின் அன்பும் அருள்வளர் நெஞ்சம்
 அப்பரின் பணிநல் வளமும்
 முன்னிய முனிவன் சிவ சிதானந்தன்
 முப்பொருள் வைப்பெனும் செல்வன்
 என்னுளங் கலந்த இளந்திரு யோகி
 இமயத்தின் புகழென வாழ்க!

சிவானந்தரை நினைத்தால் சிதானந்தர் முன்னிற்கிறார். சிதானந்தரின் உள்ளும் புறமும் சிவானந்தர் பொலிகிறார், இராமகிருஷ்ணருக்கு விவேகானந்தர், புத்தருக்கு ஆனந்தர். சைதன்யருக்கு நித்யானந்தர் வரய்த்தது போலவே சிவானந்தருக்கு வரய்த்தார் சிதானந்தர்.

கங்கையின் யாழிசைக்கும் கவின் பெறும் சிவதலத்தில்
 தங்கமா மணியேயானசாமி சிதானந்தப்பேர்
 துங்கமார் துறவி எங்கள் துரிய சிவானந்தத்தின்
 சிங்கமாய் வந்து ஞானச் சிகரமாய் வாழ்கின்றானே.

சிவானந்தர் கருணையே வடிவாக, கடவுளே நினைவாக, ஒருமையே உள்ளமாக வாழ்ந்தார். அவர் இந்துவுக்கு இந்து, புத்தருக்குப் புத்தர், ஜைனுக்கு ஜைனர், கிருஸ்துவருக்குக் கிருஸ்துவாக, எது எவரோ அதுவே தானாக அகில சமயோகச் சுடராக வாழ்ந்தார். அவரது ஞான தீபத்தில் ஏற்றிய மணிவிளக்கே சிதானந்தர்.

உலகெலாம் கருணைமேவி ஒருகுலமாக வாழ
 நலமெலாம் புரிந்த வள்ளல் ஞானத்தின் சிகரஜோதி
 இலகு சிவானந்தத்தில் ஏற்றிய மணிவிளக்கு
 நிலவு சிதானந்தப்பேர் நிமலனை வாழ்த்துவோமே.

அன்பும், அறிவும், பணியும், பணிவும், மாசற்ற உள்ளமும், தேசற்ற வாழ்வும்கொண்ட சிதானந்தர், தாயினும் பரிவுகொண்ட யோகவேதாந்தச் சுடர். ஓம் ஓம் என்று, குருநாதரின் அருகிலிருந்து பிரணவநாதம் செய்தார் சிதானந்தர்; சுவம் சவமானது, சிவம் சிதானந்தமானது. ஹுப்ளி சித்தாருடர் ஆவி குருநாதானந்தருட் புகுந்ததுபோலவே சிவானந்தர் ஆவி சிதானந்தருட் புகுந்தது. எங்கெங்கோ சுற்றிய சிதானந்தர் குருநாதர் மகாசமாதிபுடைய 21 நாட்களுக்கு முன்பு வந்தார். கேதாரம் செல்லநினைத்தவர் ஆதாரத்திலேயே நிலைத்துவிட்டார். ஸ்ரீதர ராவ் சிதானந்தராகி சிவானந்தருக்குப் பிறகு திவ்யஜீவன சங்கத் தலைவரானதும் முன் விட்ட குறை தொட்ட யோகரகசியமே. ஸ்ரீராமதாஸ்

சுவாமிகள் ஆனந்தாசிரமம் நிறுவி ஸ்ரீராம் ஜெயராம் என்று மந்திர நாதம் எழுப்பினார் கண்ணன் காட்டில்; அதற்கு அருகேயுள்ள மங்க ளூரிலேதான் ஸ்ரீதரின் தாயார் வீடுள்ளது, அங்கேதான் ஸ்ரீதர் பிறந்து வளர்ந்து கல்வி கற்றார். ஸ்ரீதர் தகப்பனார் ஸ்ரீநிவாசராவ் செல்வஞ் செழித்த சீமான். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், மண்ணூர்குடிக்கு அடுத்த ராஜகோபாலபுரத்தில், சென்னையில், அவர்களுக்கு ஏராளமான மனையும் மாளிகையும் உண்டு. மகாலக்ஷ்மியின் அருள் பரிபூரணமாக நிரம்பிய குபேரக் குடும்பத்தில் நமது ஸ்ரீதர் பிறந்தார். அவரது தாயார் சரோஜினிதேவி மகாஉத்தமி, சதிபதிகள் தெய்வசக்தர், சனாதன தர்ம பக்தர், யதிபக்தர், பதிபக்தர். ஸ்ரீதர் பிறந்த தேதி 24-7-1916. சிவா னந்தர் இதே நாளிலேதான் மானிட வாழ்வின் குறிக்கோளைச் சிந்தித்து, தெய்வவழியில் கருத்தூன்றினார் சீடன் பிறந்தான்; குருவும் சிறந்தார். ஸ்ரீதர் பிறவி ஞானிதாயின் தூயவிரத வாழ்வும், தந்தையின் ஈகையுள்ள மும் அவருக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாயின. வஸ்தாது அனந்தையாவின் இராமாயண பாரத பாகவதக் கதைகள் ஸ்ரீதருக்கு அறிவுப்பாலூட்டின. தான் துருவன்போலவும் பிரகலாதன்போலவும் விளங்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீதர் இளங்கனவு கண்டான். கடவுளைக் காணவேண்டும் என்று துடித் தான். சிலநாள் கோவணம் கட்டிப் புலித்தோலில் அமர்ந்து “ராமா, க்ருஷ்ணா வாவா” என்று ஜபம் செய்வான். சிலநாள் தோழருடன் நாமாவளி பாடிக் குதிப்பான். வேறு பேச்சிராது. ஸ்ரீதர் அக்காள் மகா உத்தமி, அத்திம்பேர் கிருஷ்ணராவ் ராமகிருஷ்ணபக்தர். அவர் பரம ஹம்ஸர் உபதேசங்களையும், பக்தி பரவசத்தையும் புகட்டினார். ஸ்ரீதர் உள்ளத்தில் அன்பும் ஆர்வக்கனலும் புகுந்தன. ஸ்ரீதருக்கு ஓர் அக்காள், இரண்டு தங்கைகள், ஒரு தம்பி உண்டு எல்லாரும் அவனிடம் உயிரா யிருந்தனர். அவனை ஒரு தெய்வப்பிறவி யென மதித்தனர். தாயார் 1926-ல் வைகுண்டபதவி சேர்ந்தாள். வீட்டில் அவனைச் சித்தா என்று அழைப்பதுண்டு. சித்தன் புத்தனாகிவிட்டான். தாயின் உடல் மூச்சற்றுக் கிடந்ததைக் கண்டு இவ்வளவுதான் உடல்வாழ்வு. இதில் வாழ்ந்த ஆத் மாவே நான் என்றறிந்தான் பத்து வயதுச் சிறுவன்!

ஸ்ரீதர் மங்கனூர் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி தொடங்கி 1932-ல் மெ, சித. முத்தையாச் செட்டியார் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்தான். 1936-ல் சென்னை லயோலாக்கல்லூரியில் சேர்ந்து 1938-ல் பி. ஏ. பட்டம் பெற் றார். கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் பைபிளின் தியாகப் பொறுமை அவருட் புகுந்தது. கீதையும் பைபிளும், கிருஷ்ணனும் கிறிஸ்துவும் அவர் வாழ்வை உயர்த்தினர். கிறிஸ்துமுனிவரின், தியாக ஜீவனம் அவர் சிந்தனையைப் பற்றிக்கொண்டது. முதன்மையாக பிரான்ஸிஸ் முனிவரின் அடிச்சுவடில் அவர் நடக்கலானார். புத்தரின் துறவு அவருக்குப் புலனானது. அன்பும் அறிவும், பண்பும் பரிவும் நிறைந்த ஸ்ரீதர் கற்றார், கற்றவழி நின்றார். அவர் கிரிகெட்டும் ஆடினார் கிருஷ்ண ராமா என்றும் பாடினார். தனக் கெனத் தனியாக உறையுள் அமைத்துக்கொண்டு, அதில் மகான்கள்

படத்தை வைத்தார். நீண்டநேரம் தியானித்தார். பரமஹம்ஸ விவேகானந்தரிடம் பற்றுக் கொண்டார். சுற்றத்தாரையும் நண்பரையும் கூட்டி பக்தி பரவசத்துடன் ஆத்மீக விஷயங்களைப் பேசினார். ராமதாசு மந்திரஜபம் செய்தார், செய்வித்தார். துகாராம் பாடல்களில் பிரியங்கொண்டு பாடினார், கேட்டார். சென்னை, இராமகிருஷ்ண மடத்திற்கு அவர் அடிக்கடி செல்வதுண்டு. விவேகானந்தரின் வேதாந்த கர்ஜனை அவர் உள்ளத்திற் சுழன்றது. ஸ்ரீதர் சிவானந்தர் நூல்களையும் அள்ளிப் பருகினார். சிவானந்தர் ரிஷிகேசத்தில் நோயாளருக்கும், தொழுநோயாளருக்கும் சிகிச்சைசெய்து வந்தார், ஸ்ரீதரும் தமது நிலத்திலேயே குடில்கள் அமைத்துக் குஷ்டரோகிகளுக்குத் தொண்டு செய்தார். ஜீவகாருண்யத்துடன் பிராணிகளுக்கு உதவினார், ஏழை எளியவர் பசியைத் தீர்த்தார். ஈதலில் இன்பங் கண்டார்; மாதரில் அன்னை கண்டார்; ஓதலில் ஒழுக்கங் கண்டார்; மனம் பழுத்தது; கட்டை வெறுத்தது; வீடு புளித்தது; விடுதலை அழைத்தது. ஸ்ரீதர் இல்லறத்திற் புகமாட்டார், துறவறமே அவர் இயல்பு என்று எல்லாரும் கண்டனர், அவர் சாது சங்கத்தையே விரும்பினார். 1936ல் அவர் திடீரென்று மறைந்தார். உறவினர் பரபரப்புடன் தேடி, திருப்பதியில் கண்டு பிடித்து வற்புறுத்தி அழைத்து வந்தனர். ஏழாண்டுகள் ஸ்ரீதர் தனிமையும், தன்னாராய்ச்சியுமாகத் தம்மைத் தயார் செய்து கொண்டார். உலகப் பற்றையெல்லாம் துறந்தார். செல்வஞ் செழித்த மாளிகைச் சுகத்தை மறந்தார். ஸ்ரீதர் சிவானந்தருக்காகவே பிறந்தார். சிவானந்தரின் ஆன்மக் குழந்தையாகவே மாறிப் பிறந்தார். சிவானந்தர் தமது நூல்களால் ஞானப் பாலை ஸ்ரீதருள் அள்ளிப் பெரழிந்தார். சிவானந்தரையே படித்தார், நினைத்தார், துதித்தார். நானும் தொண்டனாகி விடுவேன் என்று எழுதினார்.

சிவானந்தர் தமது அறிவுச் செல்வனை அறிந்தார்; அன்புக் கடிதங்கள் வரைந்தார். சிவவாக்கைப் பருகப் பருக ஸ்ரீதர் ஆர்வம் பெருகியது; இனி வீடு பிடிக்காது ஸ்ரீதர் சிட்டாய்ப் பறந்து ஆனந்தக் குடிலை அடைந்தார். 1943ம் ஆண்டு ஸ்ரீதர் சிவானந்தரைச் சரணு புகுந்தார். அன்று முதல் சிவானந்த ஆச்சிரமத்திற்கே மறுமலர்ச்சி வந்தது; அன்று முதல் சிவானந்தரின் வாழ்விலேயே புதிய பக்கம் திறந்தது. ஸ்ரீதர் காவி கட்டத் துடிக்கவில்லை. சாமிப்பட்டம் பெறத் தவிக்கவில்லை நேராக சேவையிற் புகுந்தார். சிவானந்த மருத்துவ சாலையில் நோயாளருக்கு அன்னை போல் உதவினார். அவரது கருணையும் கைராசியும், ஊக்கமும் உழைப்பும் சிவானந்தரைக் கவர்ந்தன; நோயாளர் அவரது தயாளத்தாலேயே நோய் தீர்ந்து சுகமடைந்தனர். அவரை டாக்டர் ராவ்ஜீ என்றே எல்லாரும் அழைத்தனர். ஸ்ரீதர் ஆசனம், பிராணாயாமம், பந்தம், முத்திரை, த்ராடகம், நௌலி, பஸ்தி, தியானம், நாமஜபம், சங்கீர்த்தனம்—ஆகிய எல்லாச் சாதனங்களிலும் முதன்மை பெற்றார். வேதாந்த நூல்களையும், யோக நூல்களையும் கற்றுத் தெளிந்து பிறருக்கும் கற்பித்தார். சிவானந்தர் வரலாற்றை Light Fountain (ஒளிமய ஊற்று) என்ற நூலாக எழுதினார்.

1948ம் ஆண்டு யோக வேதாந்தக் கழகம் (Yoga Vedanta Forest University Academy) ஏற்பட்டபோது குருதேவர் டாக்டர் ராவ்ஜியின் அறிவாற்றல்களை மெச்சி, அவரையே யோக வேதாந்த வனக் கலாசாலை யின் உப அத்யக்ஷகராக நியமித்தார். டாக்டர் ராவ்ஜி பதஞ்ஜலிராஜ யோகத்தை மாணவருக்குத் தெளிவாக விளக்கினார். அவரது விளக்கம் உளத்திற் பதிந்தது. அத்துடன் அவர் டிவைன் லைஃப் பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் எழுதினார். செரற்பொழிவுகள் ஆற்றினார். மெய்ம் மறந்து திவ்ய நாமம் பாடினார். அடிக்கடி இமாலயக் காடுகளில் ஆத்மலயம் கொண்டிருந்தார். 1947ல் யோகக் காட்சிச் சாலை (Yoga Museum) ஒன்று ஏற்பாடு செய்து யோக சாதனப் பயிற்சிப் படிக்கைச் சித்திரமாக விளக்கினார். நாளெல்லாம் வேலை; வேலையெல்லாம் வேதாந்த விளக்கம்! டாக்டர் ராவ்ஜி அதோ சமையலுக்குத் தண்ணீர் சுமக்கிறார்! உணவு பரிமாறுகிறார். அதோ கட்டிடத்திற்குச் செங்கல் சுமந்து தருகிறார். இதோ பத்திரிகைகளுக்குத் தலை ஒட்டி அனுப்புகிறார். அதோ ஓடுகிறார்—எங்கே? நோயாளரைக் கவனிக்க அதோ கோவிலில் பூஜை போடுகிறார். இதோ பாடுகிறார்—ராம் ராம் என்று பரவசமாகக் கூத்தாடுகிறார். அங்கே பாருங்கள் வேதாந்த மழைபொழிகிறார். அதோ மலைத் தனிமையில் மௌனமாக தியானிக்கிறார். இப்படி நாளெல்லாம் தெய்வநெறியை வாழ்ந்து காட்டிய சிவ-மணியைக் கண்டு கண்டு களிதுள்ளுகிறார் சிவானந்தர். 1948 ல் நிஜபோதானந்தர் விலகியதும் டாக்டர் ராவ்ஜியே பொதுக் காரியதரிசி (General Secretary) ஆகி தெய்வநெறிக் கழகத்தை உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதும்படி வளர்த்தார். எதைச் செய்தாலும் யோகமாகச் செய்தார், வீண் பேச்சில்லை; வாயைத் திறந்தால் ஹரே ராம், மனதைத் திறந்தால் மஹா வாக்கியம், உள்ளத்தைத் திறந்தால் யோக வேதாந்தம்! இத்தனையும் வெள்ளுடை தரித்த பிரமசாரிய வாழ்வில். இப்படி வாழும் முழுக்ஷுவுக்குச் சிவானந்தர் தமது திருக்கரத்தால் தீட்சை தந்து காஷாயம் அணிவித்து சிதானந்தர் என்ற தீட்சாநாமமும் சூட்டி ஆனந்த பரவசமடைந்தார்.

10-7-1949 குருபூர்ணமி நாளில் சிதானந்தர் புத்தர் போன்று சைதன்யர் போன்று, காவியுடையணிந்து மகாதேஜஸ்வியாக விளங்கினார். அப்போது எனக்கொரு கடிதம் எழுதினார். அதில் இவ்வாறு குறித்தார். அக்காலம் நான் சிவானந்த நகருக்கு வருவதாக எழுதியிருந்தேன்.

“தங்கள் அகண்ட மௌனமும் யோக சித்தியும், அபார ஞானமும் தெய்வ நெறிக் கழகத்திற்கு அரிய பாக்கியமாகும். தங்களுக்கு வைர விழாக்கூடம் (Diamond Jubilee Hall) தயாராகவுள்ளது. கங்கையின் இனிய சங்கீதம் அங்கே கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். அத்துடன் இங்கே சுவாமி சிதானந்தர் என்ற அரிய ஆத்மா எனக்கு மணிபோல் வாய்த்திருக்கிறார். அவருக்கு நேற்றே தீட்சை தந்தேன் (I initiated a wonderful gem yesterday. He is Swami Chitananda the General Secretary wh-

om fortune sent here to serve the Divine Life Society). அவர் தங்களுக்கு வேண்டிய தொண்டு செய்வார்.” மற்றொரு கடிதத்தில், தலைமுதல் கால்வரையில் ஒரு தெய்வ மின்சாரம் ஓடுகிறது. அதுவே திவ்ய ஜீவன சங்கத்தை இயக்குகிறது. அந்த தெய்விக இயந்திரத்திற்கு விசைகளாகவும், சக்கரங்களாகவும் இருப்பவர் சிதானந்தர், வேங்கடேசானந்தர், கிருஷ்ணானந்தர் முதலிய அன்பர்களே” என்கிறார். குருதேவர் சிதானந்தரே எனக்குப்பின் சங்கத்தை நடத்துபவர் என்று என்னிடம் தரும புரத்தில் சுட்டிக் காட்டினார். “சிதானந்தர் காரியதரிசியாயிருப்பது திவ்ய ஜீவன சங்கத்திற்கே தனிப் பெருமை யாகும்; அவரே இந்தச் சங்கத்தின் கோகினூர் வைரமணி; சிதானந்தர் சொற்பொழிவு புனித உள்ளத்தின் பெரங்கருவி. அவர் அனுபவ வேதாந்தி; அவர் சொல்லுக்குச் சக்தியுண்டு; அவர் சொற்களை அச்சிட்டு உலகிற்கு வழங்க வேண்டும். “நானே, நானே சிதானந்தர், சிதானந்தா, சிதானந்தா (சிதானந்த சிதானந்த சிதானந்த ஹும்) என்று எக்களித்துப் பொங்குகிறார் சிவானந்தா: திவ்ய ஜீவன சங்கமே சிவானந்தர் வரலாறு; அந்த வரலாற்றின் மணிமகுடம் சிதானந்தர் சேவையே.

அவரைப் பற்றி நினைக்கும் போது கிருஷ்ணானந்தரையும், மாதவானந்தரையும், ஜோதிப்ரம்மானந்தர் இன்னிசைகளையும் மறக்க முடியாது. இம்மூவரும் சங்கத்தின் இடாபிங்களாகவும்கூட நாடிகளைப் போன்றவர்கள். கிருஷ்ணானந்தர் வேதாந்த வித்தகர். மாதவானந்தர் கடிதப் போக்குவரத்தையும், பத்திரிகைகளையும் கவனிக்கிறார். பிரம்மானந்தர் சங்கீத ஜோதி; குரலும் விரலும் கமகமும் தாளமும் கூடிக்குழையும் அவரது இசையின்பம் இன்பம் இன்பம்! சிவானந்த விஜயலக்ஷ்மியின் குயிலிசை குருநாதரின் ஜயமுரளிபாக நாடெங்கும் ஒலிக்கிறது. இம்மாதிரியே பல தொண்டர் எழுந்து திவ்ய சங்கத்தை உலகெங்கும் ஒளிவீசச்செய்தனர்.

சுவாமி சிதானந்தர் நாடெங்கும் குருநாதருடன் யாத்திரை செய்தார். 1959ல் அமெரிக்கா சென்று சிவ-பேரிகை கொட்டினார். அவரது எளிமை, தூய்மை, தெளிவு, அறிவு, அமைதி, பெருமை புன்னகை - அனைத்தையும் மேனாடு மெச்சி வரவேற்றது. சிவானந்தர் பெற்ற உலகப் புகழுக்குச் சிதானந்தர் பேரூற தூயதொண்டரின் அன்புதான் பேருதவியாயிருந்தது.

—கவியோகி. மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்.

சித்த ரகசியம்

—கவியோகி மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்.

1. சித்த யோக நிலை

சத்த மடங்கித் தனிமோன நிட்டையிலே
சத்த முதிக்கும்; சுகமுதிக்கும்—சக்தியருள்
சித்தமுறப் பாய்ந்துள்ளே சீவன் சிவனாகும்
சித்த நிலை தானதுவே தேர்.

மனிதப் பிறவி மிகவும் அரிது: மனிதன்
புனிதனாகித் தன்னை அறிந்து தலைவனை
அறிந்து, துன்பத்துறந்து தூய இன்பநிலை
பெறுதல் மிகவும் அரிது; தூய இன்பநிலையே
சிவம். சடமான உடலில் இடங்கொண்ட
தூய சக்திப் பொருள் சிவம். சடத்திற்கும்,
சிவத்திற்கும் இடையே சீவன் உள்ளது.
சிவதையும் சீவனையும் பிணைப்பதுதான்
சுத்த சக்திக்கனல். இந்தக்கனலை உணரும்
சாதனமே யோகம் அல்லது ஓகம் உகுதல்
ஆகும். நம் உடல் மின்சாரக் குமிழ் போலும்;
அதுள்ளே டங்ஸ்டன் அந்தக்கரணம்
போலும்; அதில் உகும் மின்னோட்டமே சீவ
சக்தியான குண்டலினி அல்லது சக்தி சஞ்
சாரம்; இந்த மின்னோட்டத்தை எழுப்பும்
சுவிட்சுருவினர் தீட்சை; மின்சாரம் குமிழுக்
குள் புகுந்து பற்றும் கனலே சிவம். சீவ
னுக்குள்ளே சிவனொளி பூத்தலே சித்த யோக
மாகும். இதைத் தாயுமான சித்தர் தெளிவா
கப் பாடுகிறார்:

நியமலட்சணமும் இயம லட்சணமும்

ஆசனாதிவித பேதமும்

நெடிதுணர்ந்து, இதயபத்ம பீடமிசை

நின்று இலங்கும் அசபாநலத்து

இயலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை

இனிதிறைஞ்சி அவள் அருளினால்

எல்லையற்றுவளர் சோதிமூலஅனல்

எங்கள் மோனமனு முறையிலே

வயமிருந்துவரும் அமிர்தமண்டல

மதிக்குளே மதியை வைத்து நான்

வாய் மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி

மன்னும் ஆரமிர்த வாடிவமாய்ச்

செயமிருந்துவரு சித்தயோக நிலை

பெற்று ஞானநெறி யடைவனோ

தெரிவதற் கரிய பிரமமே யமல

சிறுகோதய விலாசமே.

இதுதான் சித்த ரகசியம். இதைச் சாதித்த
தூய இன்ப வள்ளல்களே சித்தராவார்.

2. சித்தர் யார்?

சித்தர் சித்தர் என்றால் அற்புதம் செய்
யும் அதிசயப் பேர்வழிகள் என்று சிலர்
நினைக்கின்றனர். திடீரென்று உருமறைதல்,
வெறுங்கையை மூடித்திறந்து விபூதிதருதல்,
பூக்கள் பொழிதல், கணிகளைத் தருதல், இப்
படிச் சித்தர் ஒருவகை நோய் தீர்த்தல்,
பேயோட்டல், பிள்ளை வரந்தருதல், இரசவா
தப் பொன் செய்தல்-இத்தகைய வேலைகளைக்
காட்டும் சித்தர் சிலர் உண்டு.

ஒரு சித்தர் நம்மைப் பூஜை அறைக்குள்
இட்டுச் செல்வார்; தீபாராதனை செய்யும்
போது நமது தலையில் விபூதி குங்குமம்
கொட்டும், இன்னொரு சித்தர் முருகா என்று
உயரக்கை நீட்டுவார். ஒரு தட்டில் தேங்காய்
பழம் பஞ்சாமிருதம் எல்லாம் வரும்; இன்
னொரு சித்தர் சாத்துக்குடிப் பழமும் வல்லா
ரைச் சாறு பிழிந்த பசும்பாலும் தங்கரேக்குப்
போட்ட பஞ்சாமிருதமுமாகச் சாப்பிட்டு அழி
வற்ற பொன் மேனிப் பெருமானாக விளம்
பரமானார். தினம் செலவு நூறுரூபா. அப்
படி வளர்த்தும் பொன்மேனி ஒரு நாள் மண்
மேனியாய்விட்டது, இன்னொரு சித்தர் வீட்
டிலிருக்கும் அண்டா, சருவம், செம்பு, கரண்
டிகளை யெல்லாம் தங்கமாக்குவதாகப் புகுந்து
வாலை உபாசனைக்கு ரூ 5,000 வசூலித்துக்
கொண்டு அவருக்குத் தொண்டு செய்த அம்
மையாரையும் நகைநட்டுடன் கூட்டிக்கொண்டு
மறைந்து போனார், சித்தர் இத்தகைய எத்த
ரல்லர்.

தெருக்கூத்தாடி திடீரென்று மாஞ்சேடி
முளைக்கச் செய்கிறான். அதில் ஒரு கனியுங்
காட்டுகிறான், ஒரு கூடையில் ஒரு பெண்
னைப் புகுத்தி மூடி, அதே பெண் தெருக்
கோடியிலிருந்து ஓடிவரச் செய்கிறான். செப்
படி வித்தைக்காரன் ஒரு கோப்பையில் மண்
னைப் போட்டுக் காசு வரவழைக்கிறான்

அவனே காலணவுக்குக் கை நீட்டுகிறான். வருகிறார் சித்தர். தருகிறார் வரங்கள் என்று ஒருவரைச் சுற்றிப் பாமர மக்கள் ஏராளமாகக் கூடினர். அவர் கையை அப்படி முடித்திறந்தார் ஹல்வா வந்தது. அந்தச் சித்தரிடம் ஓர் ஏழை சென்று 'எனக்கு ஹல்வா வேண்டாம்; உங்கள் தங்கக்கையால் பசியார் கூழ் வரவழைத்துத் தாருங்கள்' என்று நின்றான். சித்தர் என்ன செய்வார்! அவர் கையில் வரும் ஹல்வா செய்யும் இடத்தில் கூழில்லை.

இந்தச் சித்துகளெல்லாம் ஊரை மயக்கும் எத்துக்கள். சித்தர் முத்தர்களைப் பற்றி அறிய வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட எத்து வேலைகளில் கறுப்படித்துவிட்டுத் தூய மனதுடன் வாருங்கள்.

3. சித்த யோகம்

சித்த புருஷருக்கும் முக்த புருஷருக்கும் அவரது ஆத்மானுபவங்களே அளவுகோல். சித்தயோகம் என்பது சுத்த சம யோகத்தின் முதிர்ச்சியே, சுத்த சமயோகம் என்பது கர்ம, பக்தி, ஞான ராஜயோகங்கள் சேர்ந்த வேதாந்த சித்தியாகும். சமம், தமம், தித்கை, உபரதி, நித்யா நித்ய விசாரம் முதலிய சாதனங்களால் சுத்த வேதாந்த யோகம் சித்திக்கும். சித்த யோகம் என்பது ஆகமதாந்திர சாதனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சக்தி சஞ்சாரத்தால் முத்தி யின்பம் அளிக்கும் மஹாகுண்டலி யோகமாகும். பக்தி, சக்தி, சுத்தி, முக்தி-இந்நான்கும் சேர்ந்ததே சித்தியாகும். "பக்தியும் ஞானவைவராக்கியமும் சித்திக்கு வித்தாகும். பக்தியால் மலர்ந்து மலர்ந்து ஜீவனுக்குள்ளே சிவமணம் த்தலே சித்தியாகும். ஜீவசேதனம் சிவ சேதனமாதலே சுத்தியாகும். பிண்டத்தில் பெருமானைக் காணலே சித்தியாகும்.

சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தரிசித்தோர்; சத்தமும் சத்த முடிவுந்தம்முள் கண்டோர் நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீன்பர முத்தர்தம் முத்தி முதல் முப்பத்தாறே.

— திருமூலர்

4. தத்துவ விளக்கம்

முப்பத்தாறு அகத் தத்துவங்கள் உண்டு. அவையாவன: ஐந்து பூதங்கள், தன் மாத்

திரைகள். ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள், நான்கு அந்தக் காரணங்கள்-இவை இருபத்து நான்கும் ஆன்ம தத்துவங்கள். காலம், கலை, நியதி, அராகம், வித்தை, மாயை, புருஷன் - இவை ஏழும் வித்தியா தத்துவங்கள். சுத்த வித்தை, ஈசரம் சதாக்கியம், சக்தி சிவம் இவ்வைந்தும் சிவ தத்துவங்கள். $24 + 7 + 5 = 36$ தத்துவங்கள். இவையெல்லாம் சுத்தமாகி, சுதந்திரமாகி, சமத்துவமாகி சக்திமயமாகி சுத்த சக்தியான மஹாகுண்டலிக் கனலேறிப் பொலிய, பல சாதனங்கள் உண்டு. அச்சாதனங்கள் வேதாகமங்களில் உள்ளன. அன்னம், பிராணம், மனம், விஞ்ஞானம், ஆனந்தம் ஆகிய பஞ்ச கோசங்களும் பரிபூரணம் பெற்று சுத்த சக்தி மயமாகப் பொலிவதே சாதனங்களின் முயற்சியாகும்.

5. ஆதார கமலங்கள்

சுத்த வேதாந்த யோகமும், சக்திக்கனலேற்றும் சித்தயோகமும் சாதனங்களில் வேறுபடும். ஆனால் இரண்டின் முடிவும் ஒன்றே ஜீவப்பிரம ஐக்கியத்தால் வரும் பேரின்பமே. மனித வாழ்வின் உன்னத லட்சியம் தெய்வத்தன்மையே. தெய்வத்தன்மைக்கு நடத்தும் ஊற்றருவியே மஹாகுண்டலி சக்தி, குண்டலிப் பாம்பு மூலாதாரத்தில் உறங்குகிறது அதை மேலாதாரத்திற்கு ஏற்றினால் சகஸ்ராரத்தில் சிவனுடன் சேர்ந்து சுத்த சக்தியான மஹாகுண்டலினி பொலியும். அப்போது அதன் மின்சாரக் கனல் உடலெங்கும் பரவி விறுவிறுக்கும்; தியானம் நிலைக்கும்; சமாதிகூடும். இதயம் மலரும்; இன்பத்தேன் ஊறிப் பொர்சியும். மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணி பூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை, ஸஹஸ்ராரம் இவை ஏழு ஆதாரங்கள்.

ஆறுருவி ஏழேறி ஆனத்தந் தேனுண்ணும் சீறியெழும் ஆதாரத் தீ.

ஆதாரத்தீயான குண்டலி சக்தி எழுந்து ஆறு ஆதாரங்களைத் துருவி மேலேறி ஏழாவது சஹஸ்ராரத்தை எட்டி எட்டாவதாகிய பிரம்மார்த்திரத்தை முட்டும் குறிப்பையே, "நாதர் முடிமேலிருக்கும் நாகப்பாம்பே"

என்று சித்தர் குறித்தனர். “வானத்தின் மேலே மயிலாடக் கண்டேன்-மயில் குயிலாச் சுதம்மா” என்றார் வள்ளலார். இது அசல் சித்தர் பரிபாஷை. மஹாகுண்டலிச் சுடர் எழுந்ததும் உச்சியில் தத்ஸத்-தத்ஸத் என்று ஒரு நடனம் உணர்ச்சியாகும். அந்த நடனம் தொடங்கியதும் பரநாதப் பண்ணெலிக்கும், அதுவே குயிலோசை, குழலோசை என்பதாம்-அடம் ஓம் என்று அஃது ஒலிக்கும். இதை அடியில் வரும் பாம்புப் பாட்டு விளக்குகின்றது.

ஆடிடுகுண்டலிப் பாம்பே—எங்கள்
ஆதிசிவன் முடியில் ஆனந்தப் படம் விரித்தே
ஓடிவரும் கங்கைநதி ஒங்காரக் குழ லாத
ஆடிடுகுண்டலிப் பாம்பே.
கோணத்தில் உறங்கிடும் பாம்பே—மஹா
குண்டலிக்கனல் பறக்கக் குப்பெனச் சீறியிக்
ஆண்மைகொண்டெழிந்திடும் பாம்பே—கீழ்
ஆதாரம் ஆறையும் மீதேறித் தாவியே
ஆடிடுகுண்டலிப் பாம்பே.

6. ஹம்ஸ ஞானம்

ஆகம யோக முத்திரையில், பாம்புவால்- அதன் வாயில் புகுந்துள்ளது, ஆதார குண்டலி ஸகஸ்ராரத்தில் கூடுவதன் அறிகுறி. தாமரை மேல் அன்னம் உறைகிறது, அது “தன்னோ ஹம்ஸப்ர சோதயாத்” என்ற வேத வாக்கின் விளக்கம். ஆனந்தவூற்றில் அறிவுத் தாமரை மலர்ந்துள்ளது, இதில் ஆனந்தமான ஹம்ஸாத்மா பரம சாந்தமாக அமர்ந்து “ஓம் ஹம்ஸஸ்ஸோஹம்” என்று கூவுகிறது. சுத்த சக்தி ஜோதி உதயமாகிறது.

“ப்ராணப்ரஜானம்
உதயத் ஏஷஸூர்ய:”

உயிர்களுக்கு உயிர்தரும் ஒள்ளிய ஞாயிறு கதிர் வீசி எழுகின்றது.

பொன்னுற்றிற் பொங்கிப்
பொலியும் வெண் தாமரைவாழ்
அன்னமென் றுள்ளை அறி.

7. சக்திக் கலை

இந்த ஹம்ஸ ஞானமே, நான் பரமஹம்ஸன் என்ற அறிவே. சித்த யோக சித்தியாகும். அந்த அறிவையே சிற்சக்தி யென்

பது. அதன் சுகத்தில் வாழ்வதே சாகா வாழ்வாகும்.

தேகாதிக் கெட்டாத
சிற்சுக பெய்வாழ்வே
சாகாத சக்திக்கலை.

இந்தச் சக்திக் கலை தேர்ந்து, என்றும் சுத்த சக்தி சைதன்யத்தில் வாழும் பரம சுத்தாத்மாக்களே சித்த யோகிகளாவார்கள் என்றும் உள்ள சுத்தான்மா நான் என்ற உணர்வில் என்றும் இருப்பதுவே என்றும் அமரத் தன்மை பெறும் வகையாகும், இதை யே ஓளவையார் தமது அமுதக் குறளில் குறிக்கிறார்:

மறவாமற் கானும் வகையுணர் வார்க்கு
இறவா திருத்தலு மாம்.
சுத்தமோ டொன்றி மனமும் இறந்தக்கால்
முற்றும் அழியா துடம்பு;

8. இரண்டும் ஒன்றே

சுத்த வேதாந்த யோகம் தன்னறிவில் திளைத்து அமைதி சேரும். சித்த யோகம் தன்னுணர்வில் இன்புற்றுத் தழுவும் சக்திய ருவியாகப் பரவிப் பரம சுகமளிக்கும். சுத்த வேதாந்தம் சத்தின் ஆனந்தம்! சித்த யோகம் சித்தின் ஆனந்தம். இரண்டும் சுத்த சச்சி தானந்த சக்திமயமே. இரண்டும் அறிவுக்கறிவான பரமாத்மனில் ஜீவாத்மா கலந்து அது வாடும் குறிப்புடைத்து. இதைத் திருமூர்திரண்டு கடாக்களாக விளக்குகிறார்.

இரண்டு கடாவுண்டு இவ்வூரின் உள்ளே
இரண்டு கடாவுக்கும் ஒன்றே தொழும்பன்
இரண்டு கடாவும் இருத்திப் பிடிக்கின்
இரண்டு கடாவும் ஒரு கடாவாமே!
கலையுரைத்த கற்பனையால் இது விளங்காது.

கலைகள் ஏதுக்கடி—அகப்பேய்
கண்டார் நகையாரோ
நிலைகள் ஏதுக்கடி—அகப்பேய்
நீயார் சொல்லாயே

என்று கேட்கிறார் அகப்பைச் சித்தர். கலைக் கடலைத் தாண்டிய நிலைபெறெய்தி “நானார், என் உள்ளமார். ஞானங்கள் யார்?” என்று ஆராய்ந்து அடங்கும் போதே இன்பமுதிக்கும். ஒரே முனையில் சுழுமுனையில் தியானமுன்றி

இதயாத்ம் சொருபத்தையே நினைந்து நினைந்து
உணர்ந்துணர்ந்து பயின்றால் உண்மை புலப்
படும்.

ஒன்றைப் பிடித்தவர்க்கே—பசுவே
உண்மை வசப்படுமே
நின்ற நிலையினிலே—பசுவே
மேர்மையறிவாயே

என்பதே சித்த நூல்களின் மகாவாக்கியம்.

ஒன்றினை ஒன்றலே
யோகம்; அலைமனத்தை
வென்றிடின ஒன்றும் விரைந்து

இதையே வள்ளுவர்,

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து

என்றார், ஒருமை நிலை உள்ளடங்கிய திண்
மைநிலை. எழுமை என்பது உள்ளம் எழுந்து
வாழ்வாக விரியும் நிலை. ஒருமை ஏகாந்தம்;
எழுமை லோகாந்தம்—இந்த இருநிலையும் இன்
புறும் சக்தியை வளர்த்தலே சித்தக் கலை
யாகும்.

9. தன்னறிவு

அந்த அமரானந்த சக்தியே அமரி எனப்
படுவதாம். அமரி எழுந்தால் தேகப் பவுரி
குலையாது. அதுவே கற்பமும் ஆகும். சங்
கற்பவிகற்பங்களற்ற சிற்பர நிலையே கற்ப
முண்பதாகும், சிற்பரத்தால் தற்பர நிலைபெற
லாம். அசத்தான தேக வாசனையற்று சித்
தான சக்தியை உணர்வதே யோகம்; சித்
சக்தியுணர்வினால் சத்தான தன்னையறிதலே
ஞானம்.

தன்னையறிய வேணும்—பசுவே
காணும் காண வேணும்
பின்னையறிவதெல்லாம்—பசுவே
பேயறிவாகுமடி—

என்றார் சித்தர். இதையே பகவத் கீதையும்

‘அத்யாத்ம் ஞானநித்யத்வம்
தத்வஞ்ஞானர்த்த தர்சனம்
ஏதத் ஞானம் இதிப்ரோக்த:
அஞ்ஞானம் யததோன்யதா

தன்னறிவே தத்துவப் பொருள், தன்ன
றிவே முன்னறிவு! பின்னறிவு அறியாமை
யாகும்.

சுருஷ்டல் —

மணிவாசகம்

“முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல் வேளைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தம்மலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே”

மாணிக்கவாசகர்

இத்திருவாசகத்தின் முதலடியில் மணிவாசகர் முத்தியாகிய ஞானநெறி அதாவது (அருள் நெறி) அறியாமல் உலகியல் வாழ்வுக்குரிய பொருள்நெறியில், பொன்னும் பொருளும் போகமுமே விழைந்து வருந்தும் மக்களோடு கூடி அவற்றைப் பெறுதற்கே முயன்று வருந்தினேன் என்று கூறுகின்றார். உலகியற் பொருள் வேண்டி முயல்கின்ற மக்களை மூர்க்கர் என்பது ஏன் பொன்னும் பொருளும் ஆகியவை ஒரு இடத்தில் நிலையின்றி ஓடித் தமது நிலையாத் தன்மையைக் காட்டிய போதும், அவற்றை விடாப்பிடியாகத் தொடர்ந்து பிடிப்பதால் மக்களை மூர்க்கர் என்று குறிக்கின்றார். “மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா”, மேலும் அவர்கள் இயல்பிலேயே மூர்க்கர் அல்லர் முத்திநெறி அறியாமையால் மூர்க்கராயிருக்கின்றார்கள் என்கின்றார், பொருள் மேல் உள்ள பற்றினை மாற்றிப் பரம் பொருள்பால் பற்றுக்கொள்ளச் செய்வது பக்தி - இறைவன்பால் கொள்ளுகின்ற பக்தி, அதாவது அன்பு, ஞானத்தை நல்குவது.

இங்ஙனம் மூர்க்கரோடு முயலும் எனக்கு இறைவன் முதற்கண் பக்திநெறியை அருளுகின்றான். பக்திசெய்வதற்குரிய நெறியறியாது தாம் இருந்ததை “உன்னை வந்திப்பதோர் நெறியறியேன், நின்னையே அறியேன், நின்னையே அறியும் அறிவறியேன். உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே” என்று கூறி, பின்பு “அறிவிலாத எனைப் புகுந்து ஆண்டுகொண்டு அறிவதை அருளி மேல் நெறியலாம் புலமாக்கிய என்னை” என்று உரைக்கின்றார்.

இங்ஙனம் பக்தி நெறி அறிந்து ஒழுகுமிடத்துப் பழவினைத் தொடர்பு போந்து அறிவை மயக்குவதுண்டு. “நுண்ணிய நுல்பல கற்பினும் மற்றும்தன் உண்மையறிவே மிகும்” என்றும் வள்ளுவர் கூறுகின்றார். சித்தத்தைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் பொழுது அதைப்பற்றி நிற்கும் மலமும் அற்றுப்போகும்படி சிவபரம்பொருள் ஞானம் அருளிப் போக்குவதுபற்றி பழவினைகள் பாறும் வண்ணம் சித்தம்மலம் அறுவித்து என்று கூறுகின்றார்.

சிவஞானத்தால் சித்தம், மலம் முதலிய பாசக் கலப்புகள் நீங்குவதால் சிவமாம் தன்மை எய்தத், தன்னை சிவமாக்கி எனை ஆண்ட அத்தன் என்று மகிழ்கின்றார். இப்பாட்டால் முதற்கண் பத்திநெறியும் பின்னர் முத்தியாகிய ஞான நெறியும் சைவச் செந்நெறி யாவது நன்கு தெளியலாம்.

மேற்சொல்லிய யாவும் நானல்லவென்று நேதி செய்து தனித்துநிற்கும் அறிவேதான் அறிவின் சொருபம் சச்சிதானந்தம். மனம் என்பது ஆத்மசொருபத்திலுள்ள ஓர் அதிசய சக்தி. அது சகல நினைவுகளையும் தோற்றுவிக்கின்றது. நினைவுகளை யெல்லாம் நீக்கிப் பார்க்கின்ற போது தனியாய் மனமென்றோர் பொருளில்லை, ஆகையால் நினைவே மனத்தின் சொருபம். நினைவுகளைத் தவிர்த்து ஜகமென்றோர் பொருள் அன்னியமாயில்லை. தூக்கத்தில் நினைவுகளில்லை, ஜகமுமில்லை. ஜாக் சொப்பனங்களில் நினைவுகளுள்ளன. ஜகமும் உண்டு. மனம் ஆத்ம சொருபத்தினின்று வெளிப்படும்போது ஜகம் தோன்றும், ஆகையால் ஜகம் தோன்றும் போது, சொருபம் தோன்றுது. சொருபம் தோன்றும் போது ஜகம் தோன்றுது. மனத்தின் சொருபத்தை விசாரித்துக்கொண்டே போனால் மனம் தானாய் முடியும். தான் என்பது ஆத்ம சொருபமே. மனம் எப்போதும் ஒரு ஸ்தூலத்தை அனுசரித்தே நிற்கும், தனியாய் நிற்காது.

ரமணபகவான்

குருவை யடைதல்

நல்லூர் வீதிக்குச் சென்ற யோக நாதர்,

“இத்தகைப்பல தொண்டர்கள்

குழாத்திடை ஞாலம்

ஓத்த பைங்குருத் தடியினில்

யோகவா சனத்தில்

புத்த கத்தெழு தியசிவ ஞானமெய்ப் போதம்

கைத்த லந்தரித் திருப்பதோர்

கருணையைக் கண்டார்”

என்றுங்கு, அங்கு, கொழும்புத்துறைப் பக்தர்கள் தம்மைப் புடைகுழச் செல் லப்ப சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்த தைக் கண்டார், அவரைக் கண்ட தும், இவர் தம்மை இழந்த பரவச நிலை எய்தினார். குருவும், “உண்ணைத் தான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். வா” என்றுர். இவரது பரவசநிலை யைப் பார்த்துத் தன் வலக்கரத்தால் இவர் உச்சியில் அடித்து, “சும்மா இரு. எப்பவோ முடிந்த காரியம். நாம் அறியோம். முழுதும் உண்மை ஒருபொல்லாப்பும் இல்லை.” என்னும் மந்திர மொழிகளை உபதேசித்தருளி னார். இத்தீக்ஷை யனுபவ நிகழ்ச்சி யைச் சுவாமிகள் பின்வருமாறு பாடி யுள்ளார்கள்:—

1. கருத்தில் நினைந்துருகிக் கைகூப்புந்

தொண்டர்

வருத்த மெலாந்தீர்க்கும்

வடிவேல்—திருத்தலத்தில்

தேரடியிற் றேசிகளைக்கண்டு தெரிசித்தேன்

ஆரடாநீ யென்றான் அவன்:

2. தன்னை யறியத் தவமுருற்றும் மாதவரை

அன்னையைப்போ லாதரிக்கு

மாறுமுகன்—சந்நிதியில்

தேரடியிற் றேசிகளைக் கண்டு

தெரிசித்தேன்

தேரடாவுள் ளென்றான் சிரித்து.

3. வண்டுபண் செய்யும் வளம்

பெருகு நல்லூரில்

மிண்டு மனத்தவரை மேனிலைக்குக்

—கொண்டுவரும்

தேரடியிற் றேசிகளைக் கண்டு

தெரிசித்தேன்

தீரடாபற் றென்றான் சிரித்து,

4. கன்னலொடு செந்நெல் கதலிபலா

மாவர்க்கந்

துன்னுநல்லூர் சாமி திருமுன்றில்

—மன்னுசீர்த்

தேரடியிற் றேசிகளைக் கண்டு

தெரிசித்தேன்

சீரடியார் சூழ்ந்துநின்றார் தேர்.

5. அயலறியா வந்தணர்க ளான்றநல்

லார்ப்பதியிற்

கயற்குணர் காமவலை சேரா—வியல்புடைய

செல்லப்ப னென்னுஞ் சிவகுருவை

நான்கண்டேன்

நல்லதப்பா வென்றான் நயந்து.

6. ஒன்றோ விரண்டோ வொருமூன்றோ

வென்றெவரும்

அன்றுதொட் டின்றுவரை யாராய

—ஒன்றுக்கும்

எட்டாமல் நின்ற நெழிற்குருவாய்

நல்லூரிற்

பட்டமளித் தானெனக்குப் பார்.

7. நீராய் நெருப்பாய் நெடுநிலையைக் காற்றுகி

ஆராலுங் காண வமலனங்கே—நேராகச்

சற்குருவாய் வந்தேயென்ச ந்தேகந்

தீர்த்தாண்டான்

நிர்க்குணம் பூண்டேன் நினை.

8. புனலொழுகப் புள்ளிரியும்

பொன்னீழ நாட்டில்

அனலேந்து வான்றன் புதல்வன்

—மனமார

வாழ்நல்லை யம்பதியில் வாழ்வனிக்கச்

சற்குருவாய்த்

தான்காட்டி யாண்டான் தனி.

1. பழம்பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய்
இளநீர்தே நேந்தி பெழிலார் — அளவிலா
மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த்
தேரடியில்
எங்குருவைக் கண்டே னினிது.
2. காரார் குயில்பாடக் கார்வண்டு பண்பாட
ஆராத காத லடியரெலாஞ்—சீராகச்
சென்னியிலே கைகுவித்தார்
தேரடியிற் றேசிகளை
என்னையவன் பார்த்தா னினிது.
3. இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்னுநாட்
சென்றிடுமோ
என்றடியா ரேத்து மினியவொலி
—நன்றுடைய

- நல்லூரிற் றேரடியில் நான்கண்டு
போற்றினேன்
சொல்லுந் தரமோ சுகம்.
4. காலன் வனிதொலையக் காலெடுத்தான்
றந்தருளும்
பாலன்வாழ் நல்லுப் பழம்பதியிற்
—கோலமுடன்
தேரடியிற் றேசிகளைக் கண்டு
தெரிசித்தேன்
ஆரென் றறிவா யடா.
5. உவமை கடந்தவின்ப மெல்லார்க்கு முண்டு
தவஞ்செய்வார் தாமறிவர் தப்பார்
—சிவனருளை
நோக்கென்றான் நோக்க நொடியளவி
லேயின்பம்
தேக்கிறென் சிந்தை தெளிந்து.

சிவோஹம் சிவோஹம்!

மனோ புத்யஹங்கார சித்தா ஹிநாஹம்
நசரோதர ஜிஹ்வே நசக்ராண நேத்ரே
நசவ்யோம பூமிர் நதேஜோ நவாயு:
சிதானந்ததரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

மனம் புத்தி சித்தம் அகந்தை
காது கண்ணில்லை நாக்குமூக்கில்லை
காற்றும் மண்ணும் கனலும் இல்லை
சிதானந்த மாகும் சிவம் யான் சிவம் யான்

நமேத்வேஷ ராகௌ நமேலோபமோஹௌ
மதோ நைவ மேநைவ மரத்ஸர்ய பாவ:
நதர்மா நசார்த்தோ நகாமோ நமோக்ஷ
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

விருப்பு வெறுப்பு விமோகம் லோபம்
மதமச் சரமிலை மானிடர் வேண்டும்
அறம் பொருளின்பமும் வீடும் யானிலை
சிதானந்த மாகும் சிவம் யான் சிவம் யான்

நபுண்யம் நபாபம் நஸௌக்யம் நது: கம்
நமந்த்ரோ நதீர்த்தோ நவேதா நயஞ்ர:
அஹம் போஜனம் நைவ போஜ்யம் நபோக்தா
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்,

புண்ணிய பாபம் சுகதுக்க மில்லை
மந்திரம் தீர்த்தம் மாமறை வேள்வி
நுகர்வு, நுகர்ப்பு, நுகர்வது மில்லை
சிதானந்தமாகும் சிவம் யான் சிவம் யான்

நம்ருதயுர் நசங்கா நமேஜாதி பேத:
பிதானைவ மேநைவ மாதா நஜன்மா
நபந்துர் நமித்ரம் குருர் நைவ சிஷ்ய:
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்

சாவிலை பயமிலை சாதிபேதமிலை
அம்மை யப்பனிலை பிறவியும் இல்லை
பந்துமித்திரமிலை குருசிஷ்ய னில்லை
சித்தானந்த மாகும் சிவம் யான் சிவம் யான்

—ஆதி சங்கர பகவான்.

Gautama The Buddha

S. Radhakrishnan

Anyone who believes that the Buddha was a sceptic or an agnostic who did not know the ultimate grounds of things simply because he did not give an account of them misses the main drift of his teaching. Such an attitude will be opposed to many utterances in which the Buddha makes out that he knows more than what he has given to his disciples. It will be unfair to equate his attitude with an indolent scepticism which will not take the trouble to find out a positive or a negative answer to the ultimate questions, or to say that he had not the courage to own that he did not know. We read: At one time, the Exalted One was staying at Kosambi in the Sinsapa grove. And the Exalted One took a few Sinsapa leaves in his hand and said to his disciples "What think ye, my disciples, which are the more, these few Sinsapa leaves which I have gathered in my hand, or the other leaves yonder in the Sinsapa grove?" "The few leaves, sire, which the Exalted One holds in his hand are not many, but many more are those leaves yonder in the Sinsapa grove" "So also, my disciples, is that much more, which I have learned and have not told you, than that which I have told you. And, wherefore, my disciples, have I not told you that? Because, my disciples, it brings you no profit, it does not conduce to progress, in holiness; because it does not lead to the turning from the earthly to the subjection of all desire, to the cessation of the transitory, to peace, to knowledge, to illumination to *Nirvana*: therefore have I not declared it unto you" "Malunkya-putta states the metaphysical issues and says frankly that he is dissatisfied because the Buddha will not answer them. He challenges him with a bluntness bordering on discourtesy: 'If the Lord answers them I will give up religion and return to the world. If the Lord does not know, then the straightforward thing is to say, "I do not know." With a quiet courtesy the Buddha says that he did not offer to answer the questions and gives a parable. 'A man is hit by a poisoned arrow. His friends hasten to the doctor. The latter is about to draw the arrow out of the wound. The wounded man however, cries: "Stop, I will not have the arrow drawn out until I know who shot it, whether a woman or a Brahmin, a Vaisya or a Sudra, to which family he belonged, whether he was tall or short, of what species and description the arrow was," and so on. What would happen? The man

would die before all these questions were answered. In the same way the disciple who wished for answers to all his questions about the beyond and so on would die before he knew the truth about suffering, the origin of suffering the cessation of suffering and the way to the cessation of suffering.' The Buddha's aim is intensely practical, to incite his listeners not to speculation but to self-control. There are parts of what most concerns us to know which he cannot describe adequately. So he discipled to follow his path and see for themselves. He proclaims

that if we exert and control our thoughts, purify our hearts and remould our desires, there will shine out on us the gold-like splendour or virtue; the perfect goodness, the eternal *dharma* will be established in the stainless shrine. The vision is for him who will see it, for as the Buddha says in his sermon at Benares: 'If ye walk according to my teaching...ye shall even in this present life apprehend the truth itself and see face to face.' It is not an agnostic who speaks here with such conviction and authority.

PURUSHA AND PURUSHOTTAMA

Bhagavan Sri Sathya Sai Baba

Man has known about everything else, except Death. Why should a person die? Of what benefit is to die? Why does he die? The answer is: in order that he may not die again. He is born, so that he may not get born again. Having been born, man earns and acquires land, riches, materials, grain, articles of comfort and luxury, which he feels will give him happiness and which therefore become the objects of his struggle. But, the object of realising God is forgotten. You may ask, why should any one seek company, do good deeds and direct his mind towards good thoughts? You are listening to Me and what do you get when you so listen? You agree that I am giving you Anandam, is it not? Well, what do you give Me in return? Give Me the Aacharana of what I am telling you; practise what I teach, that is enough. That is all I ask.

Man should not die like a cat or a dog. He should leave the world better and happier than when he came into it. He must get away, full of gratitude for the chance given to him to see God in everything that he saw, heard, touched, smelt and tasted. He must remember the Lord, with his last breath.

To get that recollection, a life time of practice is needed. When you are at the steering wheel of the car, you may be hearing the talk going on inside the car and even join in it; you may be doing many other things, but, your attention will always be one the road ahead. When the mother returns from the well with three pots one over the other on her head, talking to her companions, her mind is concentrated on the baby in the cradle which she has left at home. So too, when you are engaged in the various duties and obligations of the world, never allow your attention to stray away from God, the Goal. Be always attentive to the signs of His Glory and His Mercy and His Omnipresence. A soldier is the result of many years of intense training; his courage and coolness on the front line are the product of several years of calculated exercise and discipline. As Rani Narasimha Sastri said, it is only after years of intense study that one can appear for an examination and the results are not announced immediately; you have to wait some more time for that. So, cultivate the habit of remembering the Lord with every breath; then only can you remember Him with the last breath.

There was an old man lying on his deathbed. I think he belonged to the Kannada country. While in his last moments, he could only blabber some word, which his children could not understand; they called in a doctor and asked him to give oxygen or something so that the words might become clear, they surmised that he was announcing to them where exactly he had kept the money he had earned. So, they did everything to get the words correctly. They could distinguish only one sound, ka! So they asked whether he meant kanaka (gold) karu (calf) kanaja (granary) kasabarike (broom) ! When the broom was shown, he nodded his head and died. So, he had to take birth as a broom!

You should not die like that man; you must die like Bhishma. He lay on the bed of arrows while he taught the Santhiparva to the Pandavas; and he died with Krishna before him and in his heart. Death is considered as something to be afraid of; as something that should not be spoken about in happy circumstances! But, death is neither good nor bad. You have no choice in the matter. You can't get it sooner if you welcome it; nor can you avoid it if you condemn it as bad. It is a consummation which is inevitable; from the moment of birth, the march to

the cremation ground has started. Some reach the place quicker than others, some go by a round about route and arrive late. That is the only difference, between man and man. But, yet, man walks about as if death is but a distant calamity. When some neighbour loses his child, you console him saying that it is all a dream, that children are born and die because they are creditors who have come to realise old debts incurred in previous births etc., etc. But, when you lose a child of your own, you do not console yourselves by the same arguments. They are only for the consumption of others.

Arjuna addresses Krishna as Purushothama, for He only is supreme amongst the Purusha. Purusha means He who is in this Pura or fortified town namely, this body. Each body has the Purusha in it and the entire Universe has the Purushottama immanent in it. So, after all, what dies is the body, not the occupant of the body, the Purusha. The faith, that you have the Purusha in you, will make you cleanse the mind of all evil and the sense of all evil propensities. The vessel too must be clean, not merely the drink. Without that, Smarana or Dhyana done for however long periods they may be will not yield fruit. That is why the Vedas were entrusted

to the Brahmins, along with rigorous rules of discipline. Without minds cleansed by that discipline, the study of the Vedas is a barren exercise.

When a man was about to die, the wife asked, "What is to happen to me?"; the parents asked the same question; the children asked, "What is to happen to us?"; even the servants asked piteously, "What is to happen to us?". The dying man looked around helplessly and asked all of them, "What is to happen to me?" He should have foreseen the event, if he was wise and prepared himself with an answer to that question. Then he could have died in peace and seeing him die so calmly, his children too could have benefited.

Now, a fashion is spreading in conversation: "Oh! 'tis all God's Grace," when something you consider good happens to you. If it happens to somebody you don't like, it is not God's Grace evidently, for God is specially yours and not the other fellow's. When something you dislike happens to you, why don't you take that also to be a sign of God's Grace? Resign yourself into God's hands; let Him give success or failure, what does it matter? He may be bent upon toughening you, or it may be for your good, in the long run. How can you

judge? Who are you to judge? Why judge? Do your best and keep mum. Fix your mind on this attitude. You don't know when the cameraman is going to click. Mathew who takes photographs at the Nilayam at least jumps about in front of you with the camera pointed at this place or that; but, Death will not give any advance intimation, or say, 'Ready' and wait until you are ready. Therefore, be ready always, so that you may produce a good impression with His Name on your lips and His Form in your cleansed heart.

You do not now realise your good look in getting Me as the Guide. I shall not rest until I reform all of you. The basement for My work has been completed: now the structure will rise upon it. I go round the whole world alone, with no paraphernalia and no publicity, because I am establised in My own Glory, in My own Truth. I have Atmic relationship with all, and so I am always succeeding.

To protect the crop, the weeds have to be removed and manure must be applied; that is the work of these Pundits of the Vidwan-mahasabha, instruments that were long unused and neglected. Join this great work; it is the chance of a lifetime for you.

Prasanuhi Nilayam: 22-10-63.

THE DELIGHT OF WORKS

In thy works there are always these three, the Master, the Worker and the Instrument. To define them in oneself rightly to possess them is the secret of works and of the delight of works.

Lern thou first to be the instrument of God and to accept thy Master. The instrument is this outward thing thou callest thyself; it is a mould of mind, a driving force of power, a machinery of form, a thing full of springs and cogs and clamps and devices. Call not this the Worker or the Master it can never be the Worker or the Master. Accept thyself humbly, yet proudly: devotedly, submissively and joyfully as a divine instrument.

There is no greater pride and glory than to be a perfect instrument of the Master.

Learn thou first absolutely to obey. The sword does not choose where it shall strike, the arrow does not ask whither it shall be driven, the springs of the machine do not insist on the product that shall be turned out from its labour. These things are settled by the intention and working of Nature and the more the conscious instrument learns to feel and obey the pure and essential law of its nature, the sooner shall the work turned out become perfect and flawless. Self-choice by the nervous motive-power, revolt of the physical and mental tool can only mar the working.

Let thyself drive in the breath of God and be as a leaf in the tempest; put thyself in His hand and be as the sword that strikes and the arrow that leaps to its target. Let thy mind be as the spring of the machine, let thy force be as the shooting of a piston, let thy work be as the grinding and shaping descent of the steel on its object. Let thy speech be the clang of the hammer on the anvil and the moan of the engine in its labour and the cry of the trumpet that proclaims the force of God to the regions. In whatever way do as an instrument the work that is natural to thee and appointed.

The sword has a joy in the battle-play, the arrow has a mirth in its hiss and its leaping, the earth has a rapture in its dizzy whirl through space, the sun has the royal ecstasy of its blazing splendours and its seternal motion. O thou self-conscious instrument, take thou too the delight of thy own appointed workings.

The sword did not ask to be made, nor does it resist its user, nor lament when it is broken. There is a joy of being made and a joy of being used and a joy of being put aside and a joy too of being broken. That equal joy discover.

Because thou hast mistaken the instrument for the worker and the master and because thou seekest to choose by the ignorance of thy own state and thy own profit and thy own utility, therefore thou hast suffering and anguish and hast many times to be thrust into the red hell of the furnace and hast many times to be reborn and reshaped and retempered until thou shalt have learned thy human lesson.

And all these things are because they are in thy unfinished nature. For Nature is the worker and what is it that she works at? She shapes out of her crude mind and life and matter a fully conscious being.

— Sri Aurobindo

WHAT IS INTEGRAL YOGA ?

Integral Yoga is a combination of specific methods designed to develop every aspect of the individual: physical, emotional, intellectual and spiritual. It is a scientific system which integrates the various branches of Yoga in order to bring about a complete and harmonious development of the individual.

Every human being longs for true and lasting happiness. The path or means through which he attempts to find it varies according to the level of the individual's development. He may strive for happiness by satisfying the physical, emotional and intellectual aspects of his personality. Experience may teach him what sages and saints have been proclaiming throughout the ages, that true and lasting happiness cannot be based on that which is impermanent in its nature. True and lasting happiness can only be attained through the knowledge of the source of all life. It has been given such names as the Self, Nature, God, Brahman, Cosmic Consciousness, Infinity, the Thing in itself, Nirvana and so on. Since it is infinite, it can only be experienced when the individual raises above his limited personality.

The body, emotions and intellect must be developed to a level in which they can function healthfully and in perfect harmony with each other. Only then can we live a happy life and use them as tools to transcend our limitations and to experience the Divine.

Integral Yoga is a synthesis of all Yoga. The goal is "A body of perfect health and strength. Mind with all clarity, calmness and control. Intellect as sharp as a razor, will of steel, heart full of love and mercy, a life dedicated to the common welfare and realization of the True Self."

Attain this through asanas, pranayama, chanting of holy names, self discipline, selfless action, Manthra Japa, meditation, study and reflection.

—Yogiraj Sri Swami Satchidananda

THUS SPAKE GURUDEV SIVANANDA

(Compiled from "Autobiography of Swami Sivananada".)

"My sole object of existence is to radiate love, light, joy and mercy all around, to serve the poor, and the helpless, to bring solace to the forlorn and the depressed, to uplift the ignorant, to disseminate spiritual knowledge among the people and to bring unalloyed felicity and happiness to suffering humanity.

I was born to Srimati Parvati Ammal and P. S. Vengu Iyer as their third son, on Thursday, the 8th September, 1887, at the time of sunrise, when the star Bharani was in ascendance.

In my youth I brought flowers and bael leaves and prepared beautiful garlands and served my parents in their Siva Pooja. I was unusually an active boy, and had a highly pushing nature. I was a tremendously industrious boy in the school. Strength of will and a fiery determination played a lot in moulding my life and spiritual career. I used to cheer people with my wit and humour, and elevate the sick with loving and encouraging words. I was liberal in my views. The spirit of Sanyas was ingrained in me. Crookedness, diplomacy, double-dealing, are not known to me. I was very candid and straight forward. simple and open hearted. I spent all my money and time in relieving human sufferings by serving the poor and the sick, day and night, with a sympathetic heart. This kind of selfless service gave me purification of heart and mind, and led me to the spiritual path.

Is there not a higher mission in life than the daily round of official duties eating and drinking? Is there not a higher form of eternal happiness than these transitory and illusory pleasures? How uncertain is life here? How unsecure is existence on this earth-plane, with various kinds of diseases, anxieties, worries, fear and disappointments. The world of names and forms is constantly changing. Time is fleeting. All hopes of happiness in this world terminate in pain, despair and sorrow. The Doctor's profession gave me ample evidence of the sufferings of this world. True and lasting happiness cannot be found merely in gathering wealth. With the purification of heart, through selfless service, I had a new vision. I was deeply convinced that there must be a place, a sweet home of pristine glory and purity and divine splendour where absolute security, perfect peace and lasting happiness can be had through Self-realisation. I gave up the life of ease, comfort and luxury and took to the life of a mendicant, a true seeker after Truth and reached India in search of an ideal centre for purposes of prayer and contemplation, study and a higher form of service to the whole world.

The spiritual path is beset with many obstacles. The Guru will guide the aspirants safely and remove all sorts of difficulties they have to face. He will inspire the students and give them spiritual powers through his blessings. Guru, Ishwara, Truth, Mantra are one

There is no other way of overcoming the vicious worldly Samskaras of the passionate nature of raw, worldly-minded persons than personal contact with and service to the Guru. A personal Guru is necessary in the beginning. He alone can show you the path to attain God, who is the Guru of Gurus and obviate the snares and pitfalls on your path. Self-realisation is a transcendental experience. You can march in the spiritual path only by placing implicit faith in the words of sages who have realised the Truth (Apta Vakya) and attained knowledge of the Self. Spiritual progress requires intense and unswerving faith in the teachings of the Guru and the Shastras, burning and lasting Vairagya, yearning for liberation, adamant will, fiery resolve, iron determination, unruffled patience, leach like tenacity, clock-like regularity, clock-like simplicity.

I felt the grace of the Lord. I derived strength and guidance from within. I found ways for an all-round development. I had the goal of my life as Self-realisation and determined to spend every bit of my energy and time in study, service and Sadhana. Service of the sick and the poor and the Mahatmas purifies the heart. This is a field for developing all divine qualities such as compassion, sympathy, mercy, generosity. That helps to destroy the evil qualities and impurities of the mind such as egoism, selfishness, pride, hatred, anger, lust jealousy etc.

For maintaining a high standard of health, I practised Asanas, Pranayamas, Mudras and Bandhas. I used to go out for long brisk walks in the evening.

I continued physical exercises such as Dand and Baithak also. I paid special attention to simple living, high thinking, light food, deep study, silent meditation and regular prayers. I loved seclusion and observed Mouna. I did not like company and futile talks. I lived in a small Kutir, 8 feet by 10 feet and depended on the Kali Kambliwala Kshetra for my food. I continued my Sadhana and service to the sick persons and I spent much of my time in meditation and practised various kinds of Yogas in my Sadhana, and my experiences have all come out in many of my publications as advice to aspirants. I quickly sent out my thoughts and experiences to help the world and struggling seekers after truth.

Service gives me joy. I cannot live without service even for a second. I never attempted to be a Gurn to anyone. I am not pleased when people call me 'Sat Guru or Avatar'. I am dead against "Gurudom" which is a menace to Society.

When man gets entangled in selfishness, greed, lust, passion, he naturally forgets all about God. He always thinks of his body, family and children. He constantly attends to his food, drink, comforts and conveniences. He is drowned in the ocean of Samsara. Materialism and scepticism reign supreme. He gets irritated by little things and begins to fight. There is restlessness, misery, panic, chaos everywhere. People have lost faith in holy scriptures and teachings of the sages. People have become irreligious owing to wrong education and evil influences. To awaken man to his errors and follies and

to make him mend his ways so that he may enthusiastically utilise his life for attaining worthier ends was felt to be the urgent need of the age. Millions were looking for such guidance. This silent prayer was heard and I saw the birth of the Divine Life Mission with its task of rescuing man from the forces beastrality and brutality and divinising his life upon this planet.

Just at this critical juncture I started the Divine Life Society. Now people consider it to be a blessing to the world. It has as its basis the quintessence of the teachings of all religions and of all saints and prophets of the world. Its principles are broad, universal, all-embracing and in accordance with science and reason. It has set for itself the task of raising man above the sorrows and miseries of this mundane life by making him see the Blissful Divinity that is hidden behind all outward forms. Good thoughts pervade and influence all good people. The thought-currents generated by the Divine Life Movement have had their effect upon the people of Europe and America, and now there is a great thirst for peace all over the world.

More than to strive to reach a Heaven after this life, the flowers of Divine Life try to make conditions of Heaven prevail upon earth. The tenets of the Divine Life Society are perfectly non-sectarian and universally applicable. The basis of this movement is adherence to the triple ideal of **TRUTH**, **NON-VIOLENCE** and **PURITY**, the common fundamental tenets of all the religions throughout the world. Therefore the Divine Life Movement has the willing co-operation of the people of all faiths and cultures, a Plan of Life

and a Goal that is common and acceptable to all upon earth, who wish to rise above sorrow and obtain lasting Bliss. This, then, is the **DIVINE LIFE MOVEMENT**.

I carry the message of Peace, goodwill, spiritual fraternity, and the realisation of the oneness of the Spirit. Real Religion is the Religion of the heart. The heart must be purified first. Truth, love and purity are the basis of real religion. Conquest of the lower nature of man, control of mind, cultivation of virtues, service of humanity, goodwill, fellowship and mutual amity, constitute the aim of the Divine Life Society. I am very particular in propagating these ideals on a wide-scale. The gospel of Divine Life is suited to one and all, which could be practised by the common office-goer as well as the obscure labourer without undue interference in the performance of their daily duties. The beauty in "**DIVINE LIFE**" is its simplicity and practical applicability to everyday affairs of the ordinary man. While following the teachings of his own religion, a man can attain quick spiritual evolution by following the principles of Divine Life.

To be a cosmic friend and a cosmic benefactor, a friend of the poor, the forlorn, the helpless and the fallen is my creed. It is my sacred creed to serve sick persons, to nurse them with care, sympathy and love, to cheer up the depressed, to infuse power and joy in all, to feel oneness with every creature and to treat all with equal vision. In my creed, there are neither saints nor sinners, neither peasants nor kings neither beggars nor emperors neither friends nor foes, neither males nor females, neither Gurus nor Chelas. It is all **BRAHMAN**. It is all **SATCHI DANANDA**.

The secret of my energy for the dynamic work is the keeping up of the Divine Consciousness throughout. Change the angle of vision and be always happy and cheerful. See only good everywhere. Dance in joy. Saturate the mind with divine thoughts. You will at once feel tremendous, inner spiritual strength and spiritual power from within. The peace you enjoy now cannot be described in words. Adopt any method that can make your mind to move inward, that can make the mind onepointed and steady. Keep control over the senses. Have a careful vigil and intense faith.

Develop will-power. I have great faith in the power of Mantra and grace of the Lord. I have tremendous faith

in healing through prayers, healing of diseases by chanting of Mantras and prayers. The Lord's name is so effective. I feel the grace of the Lord at all times, behind all names and forms. I enjoy when I find people around me feel happy and cheerful. At every step I think of the welfare of the welfare of the world and the evolution of the aspirants.

In the spiritual path any type of student can progress and evolve if he is endowed with Shradda, sincerity and faith. There is no need for spiritual talents or qualification, Charge the mind with Divine consciousness through constant Japa, prayers and systematic meditation.

HOW TO APPROACH A SAINT

Sri Swami Chidananda

VARIOUS APPROACHES TO SAINT

The relationship between a man and the saint may be of different kinds. Some there are who look upon the saints with distrust and mistrust. Some there are who have no faith in divinity and the holiness of saints. They are the sceptics, they are the atheists. They are the unbelievers, the people of no faith, those who are agnostic by temperament. A large section of the present day humanity tends to be of this group.

Then there are those who run after Sadhus and saints just to gain their material end. They are ever expecting a pinch of Vibhuti or a drop of Kamandal water or some magic formula which will miraculously solve all their problems and troubles. They are after the saints for promotion in service, increment in salary, success in business deal, passing an examination, escaping the consequences or punishments of misdeeds, favourable verdict in law—suits or marriage of their daughter, I. A. S. selection to son-in-law or son, cure of disease, birth of a child, gain in speculation and similar such desire fulfilment in material life in its personal, domestic, social, professional or even political aspects such as winning an election. They seek saints because they seek make use of the saints for petty purposes. This is in my opinion no better than a sort of sophisticated superstition only. They are deluded beings. They are irrational in spite of their selfish cleverness. They have no sense

of true values or right proportion. Whether they like to admit it or not, they always want and expect some sort of a magic and miracle for their own benefit in the worldly material life. They even expect Sadhus and Sannyasins to study their palm or cast their horoscope or or foretell their future and give them talismans or Tabeez to wear. This is not a saint's work. A Sannyasin is not expected to do these things. For these things one does not approach a saint. Such people's wrong approach to saints is I feel, like the case of a person who succeeds in obtaining a personal interview with an Emperor or President of India and then when he meets him, asks him for a pinch of snuff. The saints can give you the key to Supreme blessedness and Eternal life. Instead you seek them and ask them to secure for you some small and petty thing of a temporary nature in this passing, unreal earthly life of short duration characterised by pain, disease, old age and death. What a great blunder!

There are others who hold a position of neutrality. They are just not interested in saints or Sadhus or holy men. They say, "We have enough to keep our minds occupied; already we are engaged completely with pressing occupations. They may be holy persons, we do not know, and we do not care, and we do not bother either." So they are indifferent, they have no interest in knowing anything about holy persons. This is another type.

There is still another section of people who take a testimony that comes their way that he is a great Sidha Purusha or Yogi 'Is that so He is a saint! Very good' Will you go and see him? "Well, if it becomes possible, I shall try." They do not make a *Sankalpa* to go and see him immediately. They hear about holy men. They say, 'yes, if it is possible we shall try. If we happen to go there we shall certainly drop in and try to pay a visit but we cannot say definitely.' So if they do get a chance, if they happen to go that side, they do not mind visiting such a person, not to have his *Darshan* but to see him. Perhaps they also feel, "because so many people say so many things about this holy man there must be something, perhaps some little of it will benefit me also. I may get a promotion or I may at least be saved from sacking for the mistake that I have committed. I may get an increment or some desire which I have in my heart may be fulfilled" The next class is slightly superior to them. They believe and they have faith. They think, "saints are extraordinary people and not ordinary beings, and therefore it is worth while visiting them, worth while cultivating their company, worthwhile coming into their attention, orbit of their attention, becoming attached to them. Because, in some way they are above ordinary people, they are capable of doing things which a normal man may not be capable of doing and therefore if their company is cultivated we may get many things done which through the normal human agencies we will

not be able to get done. Some how in some mysterious way there is some power in these Sadhus. "So they have a deeper faith a deeper recognition of something extraordinary or something great, but not the right appreciation of it. There is a recognition of it, awareness of it but neither correct appreciation of it nor proper appraisal of its true nature. So they are in a way benefited by the saints but I would class them unfortunate because when they would get gain in a much higher way they do not gain it. That means they are undergoing a loss in a negative way. When you can invest some money and earn 7% interest without knowing it if you invest it where there will be 2%, you are getting 2% no doubt, but you are losing 5%. In the same way these people, this section revere saints and think that they are extraordinary men, that they possess something very unusual. They offer them flowers and gifts and revere them but their relationship becomes upon level of their own life, in terms of a Higher Being whom the saint does contact on the higher experience. Rather they say "what I cannot God Give me, you can make Him give me because you are nearer to Him, therefore please intercede." There is faith in them but their lives are still caught up in the earthly way and they assiduously cultivate the company, Proximity and association of Yogis and saint but miss the true purpose of it. They ask of him and expect of him help in all secular affairs. "Let Him give success to my son in his competitive examination. Let

my daughter get a good match, let my sons go to England, let me get success in the law suit in the court, let my bank balance shoot up." In this way there is an endless list and the list keeps growing just like Hanuman's tail. Many of these things are fulfilled. As one thing is fulfilled another desire comes up. So their entire life they contact in a level where saint is not meant to be contacted. To them the Saint becomes like a sort of special grandfather, more than a normal grandfather, which is not a wrong relationship or a bad relationship but an unfortunate relationship. They expect of him the fulfilment of their secular desires. They expect from his prescriptions remedy for all secular troubles, and they expect from him lots of benedictions and benefits, all in terms of this world and its affairs and its needs. Are not they interested in their spiritual teaching? Yes, they are, but not primarily, you understand this distinction 'not primarily.' Then what are they interested in primarily? In themselves and in their lives. Are they aware of it. No they are not aware of it. They think that this is how and why people should contact saints.

If we go to a great saint and discuss our earthly affairs, we waste the time of the saint, we waste our own time, and we waste the time of other devotees who may at least have had a chance of talking about God and of spiritual life and the eternal Reality with the saint if we had not taken up that time. Yes sorrow or grief or in tragedy if a soul seeks solace from a saint that is understandable. That is understandable because he is there to give *Shanti*. This solace no one else can give, only a saint can give. So it is alright if a soul draws near a great saint in times of distress, in times of tragedy and in times of such

darkness, but otherwise normally we must try not to belong to any of these categories—the agnostics and revilers, the indifferent man, who is not interested, the other man who has got faith and belief and is interested but in a passing way and the fourth who is very much interested, who has got great belief in the greatness of the saint but has missed the point and the very purpose. Saints are people who try to break your delusion who try to destroy your ignorance and clinging. They try to give you something which more than any thing this universe can over boast or claim to be able to give you. They give you something which no object in this universe, no person, no king, no experience not even all the persons, experiences and objects of this universe put together can give or even approach to such a great, grand and glorious things. They live to give and so we must try to know this fast about the holy people. The saints, the Mahatmas and we go to them for that which world cannot give, and ask for the highest from a saint and seek to be related to him in the plane of the soul but not of this material world. Do not make it the subject of your Satsanga to relate earthly affairs but always try to know from a saint the way one should live, the way to the Goal and to know about Yoga, about Vedanta, about Bhakti, about *Bhava*, about Viveka and Vichara, about Self-control, about the glory of the Divine Name, the power of prayer, the importance of worship, the greatness of Dharma etc. These you should seek from the saint. Is it then wrong, is it then unethical and improper to seek for earthly blessing from the Saints? It is not wrong but it is a mistake and that means you have missed the way.

THE CORRECT APPROACH

Did Sudam ever open his lips and say anything about himself to Lord Sri Krishna? No, he did not narrate his vow even though his wife has specifically sent him for that purpose. He did not even say single word about his own condition. Lord Jesus says, "Seek ye first the kingdom of heaven, all these things shall be added unto you" So seek association with the saint for that knowledge, *Vijnana* Saints have broken their connection with everything belonging to this Mayaic world—phenomenal world. So you should not try to involve them into this again. Thus may we approach the eternal presence of Gurudev and ask of him discrimination, dispassion self-control, faith devotion, and inner spiritual strength, seek from him light, guidance, experience and inspiration and not anything of this secular life. Do ask what you want? and let it be as distinctly put "I shall not allow that to come in between you and me. I shall commune with you now in the spirit." Such should be our approach to the eternal presence of this great Illumined Being and even to the other living saints. We should make up our minds that we shall not allow our secular life to come between us and them.

The saint is one who represents for you the highest path that leads you to supreme good, supreme culture and welfare which give you the Treasure of treasure and Wealth of wealth which is *Nirupama* and therefore seek that which ought to be sought after from a saint and a Sadguru. Then alone you will be able to grow in spiritual awareness. Even if you approach the saint with your little awareness, "I am so and so I have got these problems, these are my immediate troubles, these are my earthly affairs," you have got to open

your heart to him and present yourself before him as spiritual being seeking emancipation from the trammels of Ajnana or Avidya and this bondage of Samsara. To such a soul seeking the highest blessedness he has a ready material upon which he works his spiritual miracle. This very awareness he tries to break and draw you out. But if you cling to this awareness what can the saint do? Seek therefore to reject your little self and bind yourself to them purely upon the spiritual level. Then immense blessedness will be yours. The highest wealth, the treasure of the saint's life, will be shared with you. Hold on, therefore, to the great awareness of your spiritual identity when you draw into Satsanga, when you draw into the persons of saints and Satgurus. That way you are wise, that way you stand to gain in the highest way, that way immense blessedness will flow into your life and that way you will be shown a path, the eternal path, that leads to perennial blessedness, supreme bliss, Immortal Light. Saints therefore embody for us an experience that transcends all other experience and that alone, we should seek from them, May we, upon this sacred anniversary the lokka ourse ves, our hearts and try to make an appraisal of our spiritual attitude towards our Satguru, try to make a proper estimate of our attitude and relationship with the Satguru. Is your relationship ideal, or is there also an admixture of avoidable error, whose absence or removal may benefit us? Let us this day clarify our relationship with Satguru Swami Sivanandaji and form fresh ties of pure spiritual association, pure spiritual bonds with him. for that way alone we stand to gain in the highest and the most blessed manner from this inner relationship with our Satguru, our guide,

UNIVERSAL PRAYER

O! adorable Lord of mercy and love,
Salutations and prostrations unto Thee.
Thou art omnipotent, omnipresent,
omniscient,
Thou art Satchidananda.
Thou art the Indweller of all beings

வணங்கத் தக்க கடவுளே, வணக்கம்!
அன்புக் கருணையே, அடிபணி கின்றோம்
நீ சச்சி தானந்தன் எல்லாம் வல்லோன்
எல்லாம் அறிந்தோன் எங்கும் நிறைந்தோன்
ஆருயிருள்ளே அந்தர் யாமி.

Grant us an understanding heart,
Equal vision, balanced mind
Faith, devotion and wisdom.
Grant us inner spiritual strength
To resist temptations and to control the
mind.
Free us from egoism, lust, greed and
hatred,
Fill our hearts with divine virtues.

உணரும் உள்ளமும் ஒருமைக் காட்சியும்
பதறு மனமும் பக்தி சிரத்தையும்
மாயையை வென்று மனத்தை அடக்க
அறிவும் ஆத்தும் சக்தியும் அருளாய்.
காமக்குரோத லோபம் அகந்தைப்
பகைகளி னின்றெமைப் பாதுகாத் திடுவாய்
நெஞ்சிலே திவ்ய குணங்கள் நிரப்பாய்

Let us behold Thee in all these names
and forms,
Let us serve Thee in all these names and
forms,
Let us ever remember Thee,
Let us ever sing Thy glories,
Let Thy Name be ever on our lips,
Let us abide in Thee for ever and ever.

பெயர்வடி வுகளில் உயர்பொருள் காட்டாய்
இப்பெயர் வடிவாய் இறைவா வுனையே
பார்த்துத் தொண்டு பண்ணச் செய்வாய்
உன்னை என்றும் உள்ளே நினைப்போம்
உன்னைத் துதிப்போம்; உன்னருட் பெயரே
எங்கள் நாவில் இன்புறப் பொலிக!
உன்னில் நாங்கள் உறைந்திட வருளாய்
சச்சிதானந்த ஸத்குரு சரணம்.

— Sri Swami Sivananda

— ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்

THE DIVINE LIFE SOCIETY

The Divine Life Society, established in 1936 by His Holiness Swami Sivananda Saraswati, is a non-sectarian institution embodying in its perspective all the common fundamental principles of all the religions of the world, or of spiritual life in general. The main object of the Society is dissemination of spiritual knowledge. The Society accords equal place of honour to all faiths and religious traditions. No racial, religious or caste distinctions are recognised. There are no set dogmas or sectarian tenets. The Society endeavours to lead people to the way of Divine Life, even while following one's own faith or religion.

Membership in the Society is open to all who desire to live a life dedicated to truth, purity and all-inclusive divine love, to the best of one's ability. For the spreading of the ideals of the Divine Life Society throughout India and the countries abroad, more than 500 branches are functioning and these are actively engaged in the dissemination of spiritual knowledge.

The Founder-President, Sri Swami Sivananda Saraswati, attained Maha Samadhi on the 14th July, 1963, and the Divine Life Trust Society has elected Sri Swami-Chidananda Saraswati, one of the foremost disciples of Sri Swami Sivanandaji, as its President. Under his presidentship, the activities of the headquarters and of the branches in India and abroad are going on as vigorously as ever. Some of Swami Sivanandaji's leading disciples—Swami Venkatesananda, Swami Vishnudevananda, Swami Sivapremananda and Swami Jyotirmayananda Swami Satchiddananda, Swami Branananda are in charge of the Society's activities in East Africa, Canada, the United States of America, and Malaysia.

Divine Life Society, Jaffna.

*Cash Collected for the Building Fund Before (12-9-66) handed over to
Mr. E. Vaithilingam Treasurer as accounted By Mr. S. Kanagaratnam Secretary.*

Messrs:	V. V. Ramasamypillai & Sons, Beach Road, Jaffna	1500 00
	C. Thanabalasingam 99/1 Temple Road, Jaffna	1250 00
	S. Sinnadurai & Brothers Grand Bazaar, Jaffna	1000 00
	S. Soorasangaran 28, Wymen Road, Jaffna	1000 00
	E. Nallathamby Negombo	1000 00
	K. Kangarajah Milk White Soap	1000 00
	S. Kanagaratnam Nallur, Jaffna	1000 00
	Swami Subramamianada Nallur	500 00
	Mrs. Spencer Chelliah Wymen Road, Jaffna	500 00
	S. Kanagasabai Kanagasabai Road, Jaffna	500 00
	S. Kanapathipillai Polikandy	500 00
	P. Kanapathipillai Udupidy	500 00
	S. Sangaran Subas Cafe, Jaffna	250 00
	A. K. Nadarajah Wymen Road, Jaffna	250 00
	R. Chelliah 8, Mahatmagandi Road, Jaffna	250 00
	S. Visuvalingam Temple Road, Jaffna	250 00
	R. Arasaratnam Arasco Stanley Road, Jaffna	250 00
	Tolarams Main street Jaffna	150 00
	K. Kanagarajah S. E. Sangilian veety Jaffna	100 00
	R. Navaratnam Point Pedro	100 00
	Dr. P. Sri Pathamanathan Point Pedro	100 00
	T. Ratnasingam 32, Stanley Road, Jaffna	100 00
	S. Vallipuram Nelliady	100 00
	Nallur Kandasamy Temple	100 00
	Mrs. I. Kamalam Karampon	100 00
	M. Kanagasabai Jaffna Co operative Stores	100 00
	A. Subramaniam Proctor Jaffna	101 00
	Dr. S. Sabaratnam First Cross Street Jaffna	100 00
	C. Thiagalingam Colombo	100 00
	A. Nagaratnam Point Pedro	100 00
	M. Kumarasamy Point Pedro	100 00
	Mrs. A. Subramaniam Athiady	100 00
	M. K. Sangarapillai Point Pedro	100 00
	D. R. Gunasegaram Araly	50 00
	A. K. Sons Kannathiddy, Jaffna	51 00
	V. Sivapragasam Kopay South	50 00
	Fancy Palace Main Street, Jaffna	25 00
	Well Wisher	25 00

Carried over

13,352 00

	B/F	13,352 00
Messrs:	V. Ahamparam Vaddukoddai	50 00
	A. Kanapathipillai Kandarmadam	50 00
of 1960 t	Mrs. Rajaratnam	20 00
.Y1049109c	S. Sambanthar Kalviankadu	20 00
	V. Rasiyah	10 00
00 002	Mrs. Kathiravelu	10 00
00 025	No Name	10 00
00 000	Vadivelu	5 00
00 000	Mohideen	5 00
00 000	I. Weerasingam 93, Palaly Road, Jaffna	4 00
00 000	No Name	7 00
00 000	Pasamalar Collection	1875 00
00 000	Meera Collection	1330 00
00 002	V. K. Chinniah Karaveddy	100 00
00 002	Colombo Plan Jewellery Mart Nallur	100 00
00 002		<hr/>
00 002		16,948 00
00 022		<hr/>
00 022	<i>Money Collected after 1967 for the Construction of Hall</i>	
00 022	<i>in Jaffna up to 16-3-70 in Jaffna.</i>	
00 022		
Messrs	S. Soorasangaran Wyman Road,	3500 00
00 021	E. Vaithialingam Stanley Road,	1000 00
00 001	Mrs. Laksumi Amma Pandarakulam	200 00
00 001	Integral Yoga Institute, N. York	750 00
00 001	C. Visuvalingam Temple Road	100 00
00 001	C. C. Somasegeram Navalar Road	100 00
00 001	S. Antonipillai 11, Kandy Road	100 00
00 001	N. Devandram Lanka Book Depot	500 00
00 001	V. Kandapacheddiyar Sivankovil	100 00
00 001	Kandasamy Royal Dispensary	100 00
00 101	Kanagasabai Kailanathan Jaffna	500 00
00 001	Dr. V. Thangarajasingam K. K. S. Road, Jaffna	100 00
00 001	S. Thambiturai Thirunelvly	100 00
00 001	S. R. Kandiah 10, First Cross Street	250 00
00 001	Swami Saithnyor Trincomalee	1500 00
00 001	R. Arasaratnam Stanley Road, Jaffna	750 00
00 001	Mrs. A. Kamalambal C.S.K. K. K. S. Road, Jaffna.	4000 00
00 02	S. Selvarajah 3rd Cross Street, Jaffna	250 00
00 12	M. K. Subramaniam Thaiyumanavarillam Karainagar	50 00
00 02	N. Kumarasamy Subagiri Thinnelvly	50 00
00 22	Mrs. Ponnammah Chelliah Neervely	2000 00
00 22		<hr/>
00 222,21	Carried over	16,000 00

B/F

Messrs: A. Saravanamuthu Trincomalee	16,000 00
K. Ratnagobal Milk White Soap	300 00
N. A. Rajaratnam Proctor, Point Pedro	1000 00
Mr. V. Sundarmpillai 244, Hospital Road	150 00
V. M. K. Somasundram Kanathiddy	894 00
S. R. Selladurai 216, K. K. S. Road	100 00
Jazeema Picture Palace 222, K. K. S. Road	100 00
Razeen 194, K. K. S. Road, Jaffna	50 00
T. N. Ragunath 248, K. K. S. Road	50 00
R. Sivapathasundaram Advocate Point Pedro	25 00
S. Nagalingam Point Pedro	100 00
S. Panchalingam Advocate. Point Pedro	50 00
M. Eswarapathan Proctor Point Pedro	100 00
C. Thanabalasingam Advocate, Temple Road	100 00
C. Subramaniam 34, Adiyapatham Road	200 00
	250 00
	<hr/>
	19,469 00

*Cash Collected in Colombo in April 1970, for the
Construction of Rooms and Hall*

	Rs. Cts.
Messrs: C. Loganathan, 16/6, Cambridge	1500 00
C. Ranganathan, q. c., 50 Barnes Place	251 00
Well-wisher (Dr.) 36 Ward Place	251 00
C. Kalyanasundaram, 102/3, New Chetty Street	100 00
Subbaich Achai, New Chetty Street	300 00
T. Sri Ramanathan, 14 Flower Road	250 00
P. Navaratnarajah, q. c., Alexandra Road	501 00
S. Nadesan, q. c., 39 Castle Lane	500 00
P. Selvaratnam, Kamalams, 18 Central Road	1000 00
S. Arunasalam, 178 Thalayan Press	50 00
Manthirampillai, 58, Fourth Cross Street	250 00
G. S. Ganapathiyapillai, 52, Fourth Cross Street	100 00
Mrs. B. Namasivayam, 9 Milagiriya Avenue	250 00
K. Kanagaratnam, 45 Vivekananda Road	100 00
S. Sinnadurai & Bros., 79 Messenger Street	1000 00
A. V. R. A., 19 Sea Street	100 00
A. T. Sambanthar, No. 14 Dam Street	200 00
K. Rajadurai, 18/7 Dam Street	100 00
S. A. S. Hameed & Bros., 3 Moor Street	100 00
N. Ratnasabapathy, 42 New Chetty Street	101 00
	<hr/>
Carried over	7004 00

	BF	7004 00
Messrs: S. Kandiah, 157, Second Cross Street, Colombo		100 00
K. Thambusamy, 90, Second Cross Street, Colombo		250 00
Well-wisher (S. Nadarajah) 11 St. John's Street		500 00
S. Somanathan, 10 Barnes Place		100 00
Sivanandan Thambiah, 8 Barnes Place		250 00
S. Sharvananda, 6/1 Torrington Place		100 00
C. M. Chinniah, 47 Belmont Street		100 00
E. Shanmugam, 175, Bankshall Street		1000 00
S. K. Kanagasabai, 66 Pendennis Avenue		100 00
Vivekananda Press, 230 Wolfendal Street		101 00
K. Gunaratnam, K. G. Industries		1000 00
K. Thiyagarajah, 6, Perera Lane		101 00
S. Somasundaram, Proctor, Police Park Avenue		250 60
Swami Branavanlai D. L. S. Kuala Lumpur		1000 00
Asbestos Cement Industries, Colombo		500 00
		<hr/>
		12456 00

*Cash Collected in Colombo in July 1970 for the
Construction of Rooms and Hall*

	Rs. Cts.
Messrs: T. Neethirajah, New Chetty Street, Colombo	1000 00
G. G. Ponnambalam, q. c., Queens Street	100 00
S. Ambalavanar, 70 Alfred Road	50 00
N. K. Mailvaganam, 95 New Chetty Street	500 00
K. Vaithilingam, Rajastan, Kandana	500 00
Shanmuganathan Stores, Kandana	500 00
N. Sivagnanasunderam, 100/4 Hortan Place	100 00
J. M. Rajaratnam, 91 Macathy Road	50 00
M. Thiruchelvam, q. c., 48 Rosmead Place	100 00
N. Kumarasamy, Thirunelvely	50 00
H. W. Thambiah, 52, Fifth Lane, Colpetty	100 00
S. Senathirasa Pathar, Kokuvil	200 00
Mrs. Balendran, Colombo	101 00
	<hr/>
	3351 00

BF

K. Danial, Star Electric Welders, Stanley Road	316 50
T. Kumarasamy, 44 Power House Road	101 00
A, Appiah & CO., 54 Power House Road	101 00
C. S. Kailasampillai, Power House Road	100 00
C. Kasipillai & Co., 82 K. K. S, Road	250 00
Ganesban Stores, 78 K. K. S. Road	101 00
Messers Drapery Mart, 79 K. K. S. Road	101 00
Mylands, 115 K. K. S. Road	25 00
Srimathy B. Namasivayagam, 9 Milagiriya Avenue	1000 00
	<hr/>
	2095 50
	<hr/>

*Cash collected in Jaffna after May 1970 for Construction
of the Rooms & Buildings.*

Messrs: Dr. C. Mahendran Navalur Road	50 00
N. Vaithilingam & Co. K. K. S. Road, Jaffna	250 00
Mrs. R. Sinnadurai Raja Weedi Nallur	50 00
Wellwisher	10 00
Thangammah Nadarajah Karainagar	500 00
M. K. Subramaniam Karainagar	25 00
R. Sivasubramaniam Proctor Thirunelveli	50 00
S. Thambithurai Thirunelvely	50 00
R. Nadarajah Thirunelvely	50 00
N. K. Nallathamby Thirunelvely	100 00
Mrs. Spencer Chelliah Wyman Road	500 00
Mrs. Arunasalam Saratha Nilayan College Street	25 00
Dr. S. Shanmugalingam 180 A, Navalur Road	100 00
Mr. Sabaratna Iyer Arasaveethy Nallur	11 11
Mohamadally Abdullaly Power House Road	1000 00
K. Sadaiyar Grand Bazaar	100 00
	<hr/>
	2,871 11

Jaffna Divine Life Society Ashram

BUILDING ACCOUNTS

Stage 1 :

	Rs. Cts.
Contractors Bill	
Mr. Kanapathipillai	29674 00

Stage 2.	Rs. Cts.
Materials	30762 00
Labour	17000 00
Electricity	4200 00
Water Supply and Sewerage	4000 00
Terrozo and Floor Work	4700 00
	<hr/> 60662 00 <hr/>

Total Cost of Stage 2	60662 00
-----------------------	----------

Total Cost of Building up to 30th November 1970	90336 00
---	----------

DONATIONS RECEIVED FOR :

	Rs. Cts.
List 1 annexed	16948 00
List 2 ,,	19469 00
List 3 ,,	12456 00
List 4 ,,	2871 11
List 5 ,,	4446 50

Total Received	56190 61
----------------	----------

Loan to be Settled	34145 39
--------------------	----------

Total	90336 00
-------	----------

This is a provisional statement of the cost of building and collections received from various donors. It is certified that this is a true and accurate statement subject to further verification and audit.

E. VAITHIALINGAM,
Treasurer.

University of Jaffna

40796

Library

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

என்றும்

இதமான புகைஇன்பம் பெற

டீ

ஆர். வி. ஜி.

பீடிகளையே

உபயோகியுங்கள்.

47, பிச்சேட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 230 & 231

தந்தி: “ஆர்விஜி”

MODERN ELECTRICALS

Dealers in:

Electrical Goods,
Pumps, Scooter Spares
Etc

ELECTRICAL
AND
BUILDING CONTRACTORS

134, K. K. S. ROAD,

JAFFNA

K. K. A. Kandiah Pillai

Prop: A. K. NADARAJAH

IMPORTER, EXPORTER & GENERAL MERCHANT

122, Hospital Road,

JAFFNA.

Phone; 311

Grams: "MURUGAN"

T'Phone: 7099

*For your Wedding and Occasional
Wear Suits Tailored by*

TOLARAMS

is the Best in the peninsula.

We always stock all types of Suitings, Shorts,
Shirtings etc.

REMEMBER

TOLARAMS

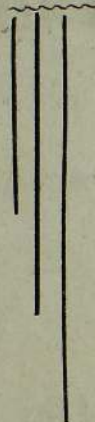
The Jaffna Gents Corner

46, Main Street

JAFFNA.

Visit

RAVI TEXTILES

FOR ALL TEXTILES

184, K. K. S. ROAD,

JAFFNA.

Welcome to Swamiji

By

MOHAMEDALLY ABDULALLY

5 & 7 GRAND BAZAAR

JAFFNA

Welcome to

SWAMIJI

By

ESMALJEE AMIJEE

128, Hospital Road,

JAFFNA.

Visit

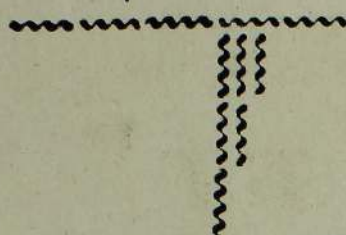
**SUBHAS
TOURIST
HOTELS
LTD.**

Victoria Road,

JAFFNA.

Visit for all

TEXTILES **CHEAP SIDE**

186, 188, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Branch:

90, 2nd Cross Street,

COLOMBO.

Our Humble

Greetings to Swamiji

By

**Y
A
R
L**

METAL

250, 254 K. K. S. Road,

JAFFNA.

“அரஸ்கோ”

உற்பத்திப் பொருட்களையே வாங்குங்கள்
அவை சிறந்தவை

- ★ “அரஸ்கோ” மிட்டாய் வகைகள்
- “அரஸ்கோ” ரொவ்வி
- “அரஸ்கோ” புறுட் ரொப்ஸ்
- “அரஸ்கோ” பார்லி சுகர்
- “அரஸ்கோ” கிளியர் மின்றஸ்
- “அரஸ்கோ” சொக்கலட் கிறஞ்ச்
- “அரஸ்கோ” கொவ்வி கிறஞ்ச்
- “அரஸ்கோ” பெப்பமின்ற் கட்போல்ஸ்
- இன்னும் பல

- ★ “ஓம்முருகா” $\frac{1}{2}$ இரூ. பெட்டி கற்பூரம்
- “ஓம்முருகா” $\frac{1}{4}$ இரூ. பெட்டி கற்பூரம்
- “மயில்” மார்க் $\frac{1}{2}$ இரூ. பெட்டி கற்பூரம்
(இவை 128 வில்லுகள் கொண்டவை)
- “மயில்” மார்க்
(960 வில்லுகள் கொண்டவை)
- $\frac{3}{4}$ இரூ. ரின் கற்பூரம்
- ★ “மயில்” மார்க் மெழுத வர்த்திகள்

தயாரிப்பாளர் :—

அரஸ்கோ இன்டஸ்றீஸ்

பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:—7051.

ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை சகோதரர்

166, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்!

விற்பனையாளர்கள்

- ★ பிரபல பலசரக்கு வியாபாரம்
- ★ யானை மார்க் குளிர்பானங்கள்
- ★ ஷெல் அக்ரோ கெமிக்கல்ஸ்
- ★ பத்திரிகை விநியோகஸ்தர்
- ★ சிக்மா மண்ணெண்ணெய்
- ★ அடுப்புகள்.

நிதானவிலை !

உயர்ந்தகரம் !

ஆ. அப்பையா அன்கோ

லங்கா சலுசலா லிமிற்றட் (L.S.S.)
புடவை விநியோகஸ்தர்கள்

54 பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்

எங்களிடம்: சேட்வஸ்ககள், கோவில்
பட்டுக்குடைகள், சகலவிதமான கூறைத்
தானியங்கள் முதலியன யாவும் மலிவாகப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நிதானவிலை!

உயர்ந்தகரம்!

செ. காசிப்பிள்ளை

அன் கோ.

82, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

Phone: 7 1 5 2

S. MUTTUKUMARU & SON

Prop: S. M. KANAGARATNAM

MANUFACTURING JEWELLERS

175, K. K. S. Road,

JAFFNA.

ஓடர் நகைகள்

குறித்த தவணையில் செய்து
கொடுக்கப்படும்.

YOUR ORDERS
PROMPTLY EXECUTED

சி. முத்துக்குமாரு அன் சன்

நகை வியாபாரம்

175, காங்கேசன்துறை ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

Dial: 7 1 6 8

Grams: "RAJGO"

RAJGOPALS

For

SERVICE & SATISFACTION

of

CUSTOMERS AT ALL TIMES

36/1, Grand Bazaar,

JAFFNA.

A. S. SANGARAPILLAI

&

BROS

166, Hospital Road,

JAFFNA:

Visit

MUNEER'S

FOR ALL YOUR
TEXTILES

79, 81, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Visit

T. KUMARASAMY

FOR ALL YOUR
TEXTILES

Grand Bazaar

JAFFNA

Yoga Way
is the

R

i

g

h

t Way

Milk White Soap
WORKS

P. O. BOX 77
JAFFNA

Phone: 7233

Greetings

By

RAZEEN BROTHERS

194, K. K. S. ROAD,

JAFFNA

With the Best Compliments

From

Sinnathurai & Bros

39, K. K. S. ROAD,

JAFFNA.

Secret of Pure Divine Life in which the human lives in tune with the Infinite Divine

Blessed are they that live in tune with the pure Divine
for His will shall fulfil in them

Blessed are they that surrender their ego
for theirs is the freedom of Divine Life

Blessed are the faithful
for theirs is the strength of pure almighty Divine grace

Blessed are the sincere
for theirs is the Divine favour

Blessed are the truthful
for theirs is the Divine light

Blessed are they that live for the Divine
for the Divine shall be their life

Blessed are they that seek the Divine Aspiration
for the Divine shall seek them

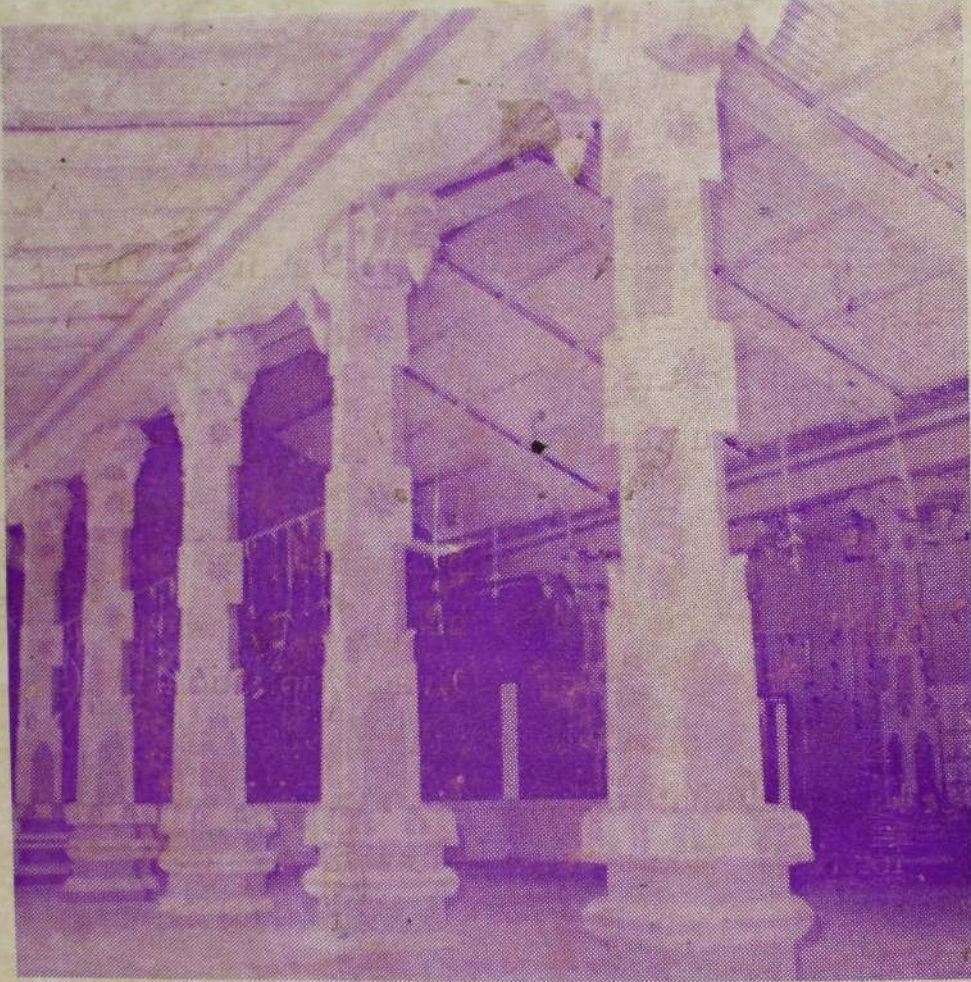
Blessed are they that walk towards the Divine
for the Divine shall walk towards them

Blessed are they that love the Divine
for the Divine shall love them

Blessed are they that serve the Divine
for they shall be served

Yogi Suddhananda Bharati

ஆச்சிரம மண்டபம்

